

သိန်းသိုက် စာပေ

တာဝန်  
ဆွမ်းမင်းမင်း  
မြိုင်ရာဇာ

ကျွန်ုပ်နှင့်  
အဘိုးပျိုကိပ်ပိတ်  
ဘဝမှတ်တမ်း



BURMESE  
CLASSIC



(တတိယပိုင်း+တတိယပိုင်း)  
ဇာတ်သိမ်းပိုင်း

ကျွန်ုပ်နှင့် အဘိုးပေါက်ပီ၏  
ဘဝမှတ်တမ်း  
(တတိယပိုင်း)  
မာတိကာ

|       |      |                          |
|-------|------|--------------------------|
| အခန်း | (၁၃) | လွတ်မြောက်ခြင်း          |
| အခန်း | (၁၄) | ဗိုက်ကလေးတို့ထွက်ပြေးပြီ |
| အခန်း | (၁၅) | ကျွန်ုပ်နှင့် ကျားများ   |
| အခန်း | (၁၆) | ဖောင်သမားပေါက်ပီ         |
| အခန်း | (၁၇) | မျိုးချစ်စိတ်            |
| အခန်း | (၁၈) | လှေသမားပေါက်ပီ           |
| အခန်း | (၁၉) | အကြပ်တွတ်ပီ              |
| အခန်း | (၂၀) | တွတ်ပီဆိုသော လူတစ်ယောက်  |





## မြိုင်ကုဏတွတ်ပီ

ကျွန်ုပ်နှင့် အဘိုးပေါက်ပီ-ဘဝမှတ်တမ်း

ကာတွန်း - ဆွေမင်း (နေဖြူ)

တတိယ+စတုတ္ထဇာတ်သိမ်း

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင် (သိမ့်ထိုက်စာပေ)



အမှတ် (၂၃၂)၊ အထက်လမ်း၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးအောင်မြင့်သိန်း (အင်ကြင်းမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် (၁၄၇)၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

အုပ်ရေ - ၅၀၀ ၊ တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်

အခန်း (၁၃) လွတ်မြောက်ခြင်း



ဒေါ်မြသောမြစ်ရေထဲသို့  
စကားပြန်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့  
ထွေး၍ ကျွန်ုပ်တို့၏  
ကျွန်ုပ်တို့လည်း မြစ်ရေထဲ  
ဒေါက်ဆုံးထိ ထိုးပေး  
ခဲ့သည်...။ စကားပြန်  
စကားပြန် ရှင်းရှင်း  
ကန်ရှင်း... ကျွန်ုပ်တို့  
ရာသီ၊ ပါလာအီရစ်  
တော၏။

စကားပြန်စကားပြန်၊ ရှေးဟောင်းလွယ်လွယ်... ထိုသို့  
ပျံ့လွင့်ခြင်းကို မလွယ်လွယ်... ဆုတ်ဆုတ်ထားမှန်ကန်...  
ရှင်းရှင်း ကန်ရှင်းပေး အသက်ပေးရန်အတွက်လေတော့သည်။



ကျွန်ုပ်တို့က ဇရာထိရှိမည်ရှိသော ဒြပ်ကြီးပြင်းလာရသူ  
ဖြစ်... ရေကူး ရေငုပ်... ကျွမ်းကျင်ခြင်းမှာ... ယခုက  
အဆင်ပြေ... ကျွန်ုပ်တို့ လွတ်မြောက်မှန်ကန်...  
ကြီးစွာ... အထောက်အကူ ဖြစ်နေတော့၏...။

၁၄၅





တိုက်အမျိုးသားခြင်း၊ လွှဲစည်း  
၇မည် အစဉ်တွင် ဤလို နှုတ်  
စားရိုးကပ် သည် ပုဆိန်ရိုးကို  
လှူစားမျိုး အတွက်... ကျွန်ုပ်  
ပေးမည် ဆုကာ၊ လေဒါလ်သာတည်



ရေအောက်တွင် ကျွမ်းကျင်သူက ဆင့်ကြားအောင်  
ချိတ်၊ ချောက် ကျွန်ုပ်လည်း ခေါ်ဖို့ကလေးပဲ  
ရေပေါ်ပြန်တက်အံ့..



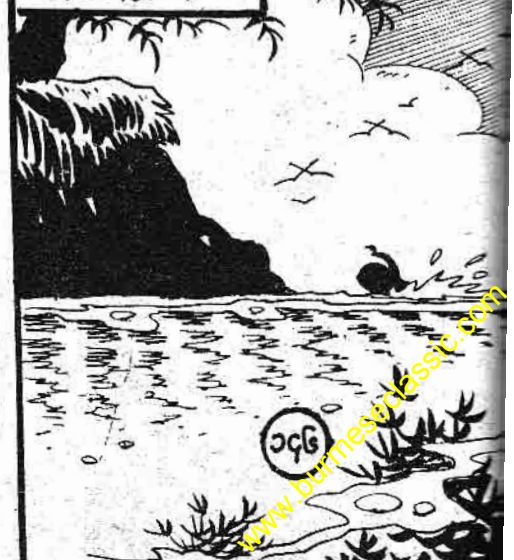
ကျွန်ုပ်ရေပေါ် ရောက်လျှင် အင်္ဂလိပ်စစ်  
သင်္ဘောကား တစ်စီးလည်း ချောက်ချားသွားနေလျှင်..



သူတို့ ကျွမ်းကျင်သူတို့ စကားပြန် စကား  
အတွက်... သူတို့ အပူပန်း ခံ ကာလေး  
မည် မဟုတ်...။ ချီး ကောင်းစွာ...  
ကျွမ်းကျင်သူတို့ ကပ် ခြင်း ပြုလုပ်မည်။  
ထို့သက်ကာ၊ ပိုမိုသော မဟုတ်...။ အမေရိကန်  
ဗုံးတက်လွှမ်း သူများ သတိပြု နှုတ်တည်။



သူတို့ ကျွမ်းကျင်သူတို့ လက်မှတ် မှား  
ကု... ပါးစပ်ဖြင့် ဆက်ခွာ ဖြတ်ပြီး  
ချောက်... ကပ် စပ်ဘက်သို့ ကု  
သင်္ဘောတော်..





သုံးလေးရက်မျှ အစာရေစာပတ်ခဲ့ပြီး စကားပြန် ကောင်းခဲ့  
ရေကောက်တွင် လုံးဝလုံး သတ်မှတ်ခဲ့ရပြီး ဝတ်စုံကောင်း  
ကျန်ပြန်... ပေးပေးခဲ့ပြီး နယ်လွှန်းရက်က ကမ်းစပ်သို့  
ရောက်သော်လည်း သတ်မှတ်ကာ... မေ့မော့သွားတော့၏။

ကျွန်ုပ် သတ်မှတ်ခဲ့ရ  
လာတာအင်... အစာနှင့်  
ပေး... အားပြန်သတ်  
ဖြစ်လည်း သာသနာ  
မျှ အတိုကား ဘိုးမခံ  
နိုင်တော့ ခံစားရ  
တော့၏။



သို့သော် ကျွန်ုပ်လည်း လူတွေ  
အိမ်ပြန်မယ့် ကို... ရွာတွေရှိ  
အကောင်း ထွက်ခဲ့၏။

စားစရာ ရှိမှ လူတွေကို  
အမြန် ဖမ်း ဖမ်း



ပုဆိုးရေစာ... ခြောက်ပေးမားကား ဆိုးမတွင်လည်း  
အလယ် အပြန်ဖြစ် ခြောက်ပေးမားကား... ဆိုး  
သက်ရက်... ရန်သူများကောင်း မသေကံ... လက်  
သေရမည် အမြဲတကားအမြဲတမည်...





ပြာဝေနေသောမျက်လုံး  
မျှားတွင် ကွက်အံ့  
မြို့ကိုက်ရသန့်က...  
တေားခွမ်း သွေးမြေ  
နေပုံရသန့် ကုန်ကြီး  
ကျောက်တစ်ကောင်း...  
လှည့်ပတ်ပတ်နေ၏...  
မြို့၊ ခွာခွာ၊ အလွယ်တေး  
ပုံရ၏။ မနုဉ်းသို့  
ကျွန်ုပ် အတွက် ဓားစာ  
တစ်လွှာ တစ်ခုစာတော်  
ရရှိခဲ့တော့လည်း သန့်...  
မဟုတ်ပါလော့...။



BURMESE  
CLASSIC



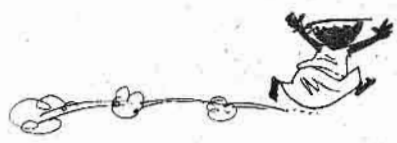
၁၁၇

အရှက်ကုန်  
အရှက်ကုန်





အခန်း (၁၄) စိုက်ကလေးတို့ထွက်ပြေးပြီ



BURMESE CLASSIC

# မိုးခင်းတွင်း



အိမ်ပြေး အလွန်တိုက်...  
ခေါ်ပုံကလေး ကျွန်ုပ်လဲ  
အိပ်ယာထကာ  
လူလိပ်ထလိပ်မိသန့်  
နေပေ မြို့လူပါပက...  
သက... အိပ်ယာဝ...  
အောက်ကျခဲသန့်...  
အကြောင်းက...  
အား ပေါက်ဖို့ ငါ  
ဖွတ်တမ်း စာတို့  
ဖတ်ရှုနေမိခါးရက...  
ပေ မြစ်က

ဟို... ခိုတွင်း... သူက...  
ခေါ်ခါး လိုက်တယ်... အဖြေခံ... လိုက်ခါး  
ပိုက်... ကျယ်သွားပြီ...



ကျွန်ုပ်တို့ လာအေး ခု  
လွယ်ကူ... အေးအေး...  
ပြန်ထွက်သွားစေပါ...  
ကျွန်ုပ်လည်း မေးမေးကို  
အိမ်အိမ်... လွန်ပြန်ပါ...  
မေး... မေးမေးက...  
ကယ်မိမိ...  
ထွက်သွားမိ...  
မိ... "



ကျွန်ုပ်လည်း မျက်နှာကမန်းကမန်း...  
ပစ်ဖြူး... မျက်နှာပတ် ပွါလေး...  
ညီမျှက... အဲဒီမှာမှာထွက်  
ခါရင်...

အဲဒီ... လေ့မိ... စောင့်  
မျှတစွာ... ကြည့်ရတာ...  
မျက်နှာ... မျက်နှာ... အမျှမေး...  
မေး... ကြည့်ရတာ... အဲဒီ...  
ကွယ်... အဲဒီမှာ...



ကျွန်ုပ် မျက်နှာ... အိမ်ကောက်လောက်  
သွား... မေး... ပို... အဲဒီမှာမှာထွက်  
လေ့ရင်...



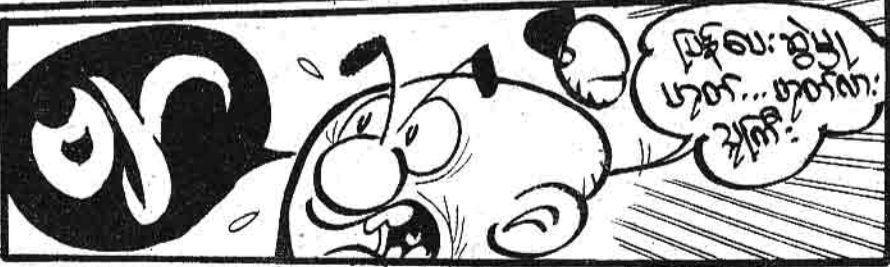
လူအုပ်ထဲတော့ က... လူမျိုး... စောင့်စောင့်  
ရ... အဲဒီမှာ... အိမ်... အဲဒီမှာ... မိမိ...  
အိမ်ကို လေ့... မေး... မေး... ကယ်အိမ်...  
ကောက်နေမိ... မိမိ... မေး... မေး... "



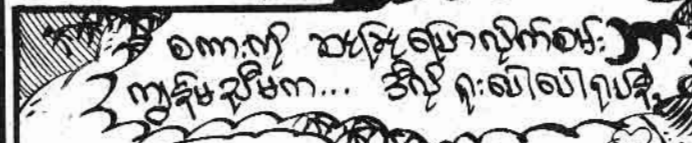
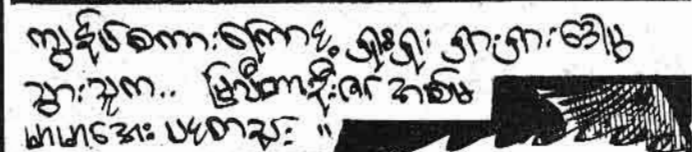






















॥ श्री ॥

စောကစောက ရေ... ဟီး ဟီး  
 နူးရဲကူး၊ ဝါဝှံ၊ အဖျိုးစော့ပွါ ယုတ်  
 ကုန်ရပြီဟ... ဟီး... ဟီး

ရှက်ကုန်ပြီ...

အောက်ပါအတိုင်း

မိုး...လက်ထက်ကလေး, အမျိုးသမီးတို့ပါပေါ့.  
 မိုး...မိုး... ဝမ်းရောပဲလက်တံ့ကော... ငါ့ကိုသေစားထိ  
 ဒီကလေးသေ...ကော...မိုး... မိုး...

၁၅၆

[illegible]







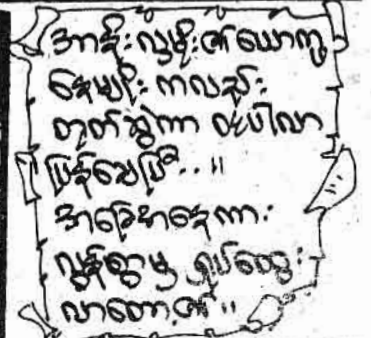


ဟဲ့... တကယ်တော့...  
အခုက: လုပ်... မသိတာနဲ့...  
အခုက: သတိ... မသိတာနဲ့...



ဟဲ့ဟဲ့... အခု: လုပ်... မသိတာနဲ့  
မသိတာနဲ့: အခုက: သတိ... ဘို...  
သတိ: မသိတာနဲ့...







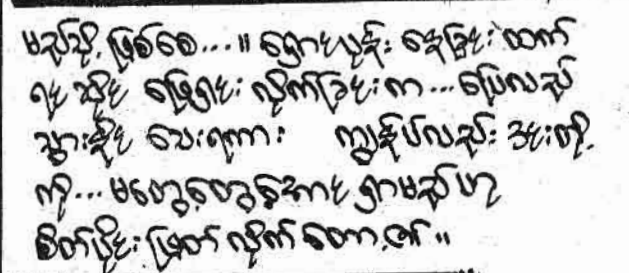
ကျွန်ုပ်လည်း မနေ့ဘာသာ  
ကမ္ဘာ မီးလောင်နေ  
ပါသန့်ဆိုမှ သိပ္ပံပညာ  
မီးတကျမှန်မှန်  
လုပ်နေသန့် ကိစ္စ  
ကျွန်ုပ် ဝမ်းနည်းမှ  
ဖြစ်စေ တော  
မသုံး



သူတို့ ကစီတစ်ချက်ကွပ်  
အမိန့်ကြောင့်... ခြားနားမားကား  
မှီ မှီ ဖြိုး ပြန်သွားကြတာ။  
မြဲတော့တော့ လူမယားနဲ့  
လူမယ့်တို့ တောတုမေးတော့  
အမေသာ ကျန်ခဲ့တာ။









အခန်း (၁၅) ကျွန်ုပ်နှင့် ကျားများ





သို့သော်... သို့သော်... ဘယ်လမ်းသို့...  
ကိုယ်လည်း... ဘယ်လမ်းသို့...  
မသိသေး... ခုနစ်... သို့သော်...  
ပြော... ပြော... သို့သော်...  
ခွင့်ပေး... ခွင့်ပေး...  
လေး... ဤ... လေး...  
သို့သော်...



ထွက်ပြေး... ဦး...  
သို့သော်... ဦး...  
မသိသေး...

သို့သော်... သို့သော်...  
လေး... လေး...  
အသိ... အသိ...  
လေး... လေး...  
မသိသေး...



ဦး... ဦး...  
သို့သော်... သို့သော်...  
လေး... လေး...  
မသိသေး...











ပထမတစ်ခွက်လွှတ်လျှင်  
အသက်ခွဲ... အခွက်အခွက်  
အိုးစား ကွန်ဒို... ကျွန်ုပ်  
တောကြီး မျက်စိများ ထိလျှင် ပထမ  
လက်လွှတ် လျှင်အခွက်အခွက်  
ကျန်ရစ်အဖို့ အသက်...  
အဖို့ များများစေမည်...  
အဖြစ်သို့ မကျားဖြစ်လျှင်  
လာတော့မည်ကို ကျွန်ုပ်  
ထိုအခိုက်... မသိသေး။"



အဖေ... ရှေး... လောလောသို့... ကျွန်ုပ် လည်း  
အဖို့စက်ရာ ပထမ... လော... မ... ကျယ်လက်  
သို့... အသက်... ထမ်း... ရှေး... ကို...  
ခိုး... သက်... ပြန်..."



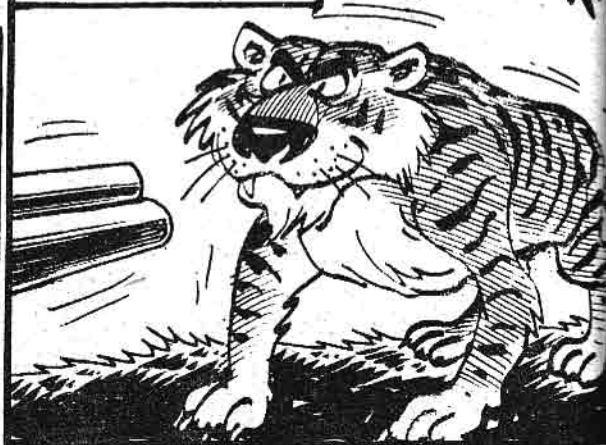
ကနေ... ကို... မြို့...  
ဘက်... မြို့...  
အဖို့... က...  
တော... တယ်...





စိမ်းစိမ်းကြီး စိုက်ကြည့်နေသော ဟေး  
 ဟေးကြီးကို မိုးလေ ရောက်လေ ခါကွာ  
 လောက်လွှဲ... ဂျက်စည်း လွှဲ လိုက်  
 ၇၂၆... ကျွန်ုပ်တို့ ကြောက်လန့်  
 ဒါဖြင့်... ဝါဒင် ခါကြောခါပေးမှာ  
 တုန် ဆုံးပွားရတော့ဇာ။

သို့သော်... ဝါဒင် မှတ်တော်ပြန် သတ်ကို  
 ဖြတ်ခံရသည့် လေတိုက်ကို သတ်ခံမိကာ  
 မော့မော့ကို မျက်စိတဖျတ် ဒါလွှဲ လေး  
 လိုက်ပြန် ချောက်...



ဟေးဟေးကြီးကိုတဖန် ထိုး ပစ်ပစ်လိုက်ရ...





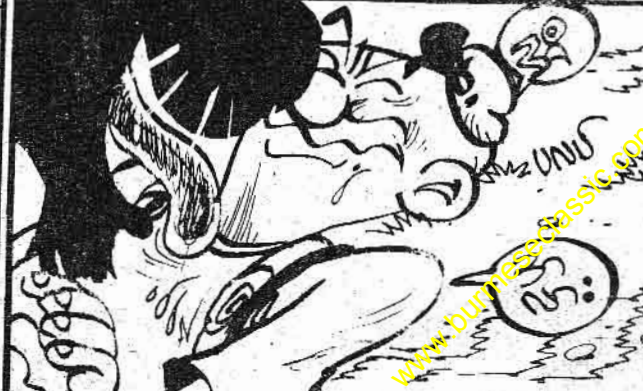
သေမင်း နှုတ်ဖမ်းတမ်း... ကျခန့် လက်တစ်ကမ်းပင် မလိုတော့ဘော  
ဒါရဲခဲနေတယ်... ဒါက အထားရသုံး ဘောသေခန့်မှ ကျန်  
တစ် ခုစား မေးရိုက်ခံသာ... တသောက်သောက်ပေါ်လာနေ  
ရာ... ကျန်ပင်ရ ဂျပန်နဲ့ နာမိဗွာ... တဒက် ပြတ်ခံသလိုဖြစ်သွား  
တော့...။

သတိမဲ့ ခွာဖြင့်  
သေခန့် မေးရိုက် ကို  
တသောက်သောက်နဲ့  
မသိမ္မာက ဒေသ  
သွန်မေ့ သည်မသိ။  
ပင် မျိုး ကြီး က...  
သွန်ကြီး မား ဘော  
လက်ဖဝါး ကြီး နဲ့  
ပုလဲကိုင်စု...



ရဲမကြီး ပေါ် ပက်လက်လန် လဲ ကျမှသာ  
ကျန်ပဗွာ... ရှပ်နဲ့ နာမိ ပြန်ပေါ် ခေမိကာ  
သတိပြန်ပင် လာ တော့၏။

ထူးတစ် နည်းမှာ ကျားကြီး သည် ကျန်ပင်ကို  
ချိန်မှ ခြီး မပြုဘဲ တချိန် နှစ်ချိန် စူးစမ်း  
နေပြန် ချောက်... ကျန်ပင် ကိုယ် အနံ့ကို...  
လျာဖြင့် ဒီကား ပါးစာရလက်လဲတော့၏။





ကြမ်းတမ်းလှသော ကျားလျား  
ရဲကား၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တို့မှာ  
မွန်ပဲ... စုတ်ပြတ် ကုန်သောလည်း  
ကျွန်ုပ်တို့ တုတ်တုတ်မျှမလှပေရဲ။  
ကြိတ်မြိတ် ဘေးရန် လုံးလုံးလည်း  
သော... ကြိတ် ကျားတို့အပြုအမူကို  
အခြေပြောနေသည့်...။

ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကိုယ်ကို  
အဖမ်းမရ လျက်နေပါလိမ့်  
လို့... နေထိုင်တာ... ဒါ...  
သားတွေ ငါ့ကိုယ်မှာ...  
ပစ်နေပါလား။

ဟဟဟ

သား... "ဟဟဟ" ကြိတ်ကျားသည်... သား  
တော်နေသောကျားတစ်ကောင်... နှိပ်စွဲ မသေမသာထုပ်ထွေး  
လာသော သားများ... ကျွန်ုပ် ကိုယ်တော်တည်း  
ပြန်လို့နေ သည် မဟုတ်ပါလော...။

ဘုရား... ဘုရား မတော်တရားနေရာမှာ...  
သားတွေရှိမနေပါနဲ့။



ကျားများ သားကြိုက်သည်ဟု ကျွန်ုပ် မှီကားခံ  
ခံရ... ကြိတ် ကျားသည် မသေသို့ ကျားပါနဲ့...။



အတန်ငယ်သောအခါ ကျားကြီးလည်း  
သားလျက်စွဲ ဝေးသွားတစ်ခုခု တစ်ခုက ဟန်  
လှိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ငါ့သည်ဟုပင် သဘော  
မထားဘဲ...။



မကျွမ်း မကမ်း၌ သွားစွဲနေသော  
နေခေရာ ယခု ကျားတို့အပြုအမူမှာ  
ကျွန်ုပ်တို့... မုဆိုးကျေးဇူးတင် ကိုယ့်  
မာန်စောက်ကားသလို ဖြစ်နေတာပဲ။





မည်သို့ပင်ရှိစေ...။ သူ့အသက် ကျယ်အသက် လွယ်လွယ်... သနားတတ်သူ ခံရဖို့တည်း။  
ယခု ကျွန်ုပ်တို့ သည် ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့အရေ လေး နေထိုင်ဖို့ တည်း...။ ဒီအဖွဲ့အရေ  
ကိုလော၊ လက်လှည့် ခံဖို့ မဖြစ်တော့။



ကျားကြီး၏ ရုတ်တရက်  
ဟိုင်းလို့ ခံရတာနဲ့  
လေချက်ယူရင်...  
ကြိုးစားနေမှီ ဘေး ကျန်ုပ်  
ဒီတစ်ဆီတော့ တကယ်  
အားကြီးဟုလည်း မိကျား  
တစ်ကိုယ်လုံး တောထဲတင်  
အားမိတာ။



တကယ်တော့ ကျားကြီးသည်  
ကျွန်ုပ် လှည့်ကြည့်ရာ  
ဟိုင်းခိုး မဟုတ်... သူ  
ယောဇယား ဟိုင်းလောက်ခိုး  
ဖြစ်သည်ကို သိလိုက်ရပြီ



လေချက်ကို အမြန်ယူပြီး စစ်တော့ကြည့်လိုက်တာ။





ကျွန်ုပ်တစ်သက်တာတွင်  
အကြီး ကျယ်ဆုံး ဘေး  
ရန်လော၊ ဆွတ်ယူမှု၊ ပါတနာ  
ရန်တစ်ခု... ကျန်ဆန်  
လုံးဝ ထန်မထား မိမိ  
ပေတနာ။



သို့ဖြစ် ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ မြို့  
ရေခဲခို အလွယ် အမြန် ထင်နိုးရာ  
သစ်ပင်ပေါ် တက် ပြေး လှမ်း...  
ကျားလက်မှ လွတ်နိုင် ပါ မည်လော  
သို့မဟုတ် .. ကျွေးလုံး အိတ်  
ကျန်မှ ထိမှ ကျန်ဆန်ကို ထုတ်ယူ  
၍ ဖြည့်ပြီး ကျား ကို ခြိမ်းခြားလှမ်း  
ကောင်း ပြန်မည်လောဟု  
ခင်းစား မရ ဖြစ်နေစဉ်...

သို့သော် လူသား ကျား ပါရိန်း သံဃာ၊ နွေ၊ အတူ  
ကျွန်ုပ်တို့ ဂြိုဟ်သို့ ပြေး လွှား လာနေသော အသံများ  
ကို ကြား လျှောက် ရကား



ကျွန်ုပ်လည်း ခင်းစား မနေ အား တောက် ကမ္ဘာ  
ကတန်း လုံးဝ ထကာ နီးရာ သစ်ပင် သို့ တက် ပြေး  
ရတော့၏။ ကျား ကြီးကမ္ဘာ မတန်မလျှပ် ခိုက်ကောင်း  
ဂြိုဟ်သံများ... ကျွန်ုပ် အတူက ကံကောင်း လှပေ၏။





ကျွန်ုပ်လည်း သစ်ပင်ထဲက ခုတ်ဖြုတ်ဖြုတ် တွေ  
နေရာယူပြီး နောက်သို့ ပြန်ကြည့်လို့ရ...  
သန်မာ ဗျတ်လတ်လတ် ကျားတစ်ကောင်၊ ထပ်မံ  
ရောက်ရှိလာသည်ကို... ဒါသည်ယားစပျယ်  
တွေ ဖြိုဖျက်ရလေသည်။

အခုနည်းပေးသောအခါက ၁၂၂၊  
ဤကျားအုပ်စု လက်တွင်းကျရောက်  
ရမည်။ အမြဲတမ်း... တွေးရှင်းကြက်သီး  
တဖြုတ်ဖြုတ် ထပ်မံလေ့ရှိ၏။



ရောက်ရှိလာသောကျားများကား ကား  
ကျားကြီးကို ပတ်သလွန်ပြီး  
၈ နာ မရှိမိခွာ... မရှိမိလျက်နေ  
ကြ၏။



အတန်ကြာသောအခါ  
ကျားကြီးသည် ဗုဒ္ဓ  
နေရာမှ ခုန်ထကာ...  
ထူးဆန်းသော အသံကို  
ပြုလုပ် ပုဂ္ဂိုလ်များလျှောက်  
သံကို ထူးဆန်းစွာ  
တွေ့ရ၏။ ကျန်  
ကျားများကား  
မကျွမ်းမကူး ဗုဒ္ဓ၏  
ကျားအဖြစ်ကို တာ  
အပြစ်အမှန်ကို တွေး  
ကြည့်နေကြ၏။





အထန်ကပြေးလာပြီးသောအခါ ဂျွန်ပုဂံက ညီညွတ်စွာ ခုတ်ချလေ့ ရှိသေးသေး ကုန်းသို့  
ပစ်လွှဲပြီး ခေါ်ယူခဲ့၏။ အသက်ကို ဂျွန်ပုဂံကလေး၏။



ဂျွန်ပုဂံ ခုတ်ချလေ့ ရှိသေးသေး  
ဂျွန်ပုဂံက ကံ ကောင်းသောအခါ  
တစ်ကောင်ဖြစ်၏။ ဂျွန်ပုဂံက  
ခံစားရသော ဝေဒနာများ အခါအခါ  
ခေါ်ယူလေ့ ရှိသေးသေး။ ဂျွန်ပုဂံ  
တစ်သက်တာလွန်... ဂျွန်ပုဂံ  
တစ်ကောင်၏ ခေါ်ယူမှုကို အခါအခါ  
ယူဆသုံး ဖြစ်လေ့ ရှိသေးသေး။



ဂျွန်ပုဂံ ကံ ကောင်းသောအခါ အသက်ကို  
ပစ်လွှဲ၍ ဂျွန်ပုဂံ ညီညွတ်စွာ ကိုယ်ခံ၏။  
ခေါ်ယူ၏။ ညီညွတ်စွာ ဂျွန်ပုဂံက အသက်ကို  
ပစ်လွှဲ၍ ဖြစ်လေ့ ရှိသေးသေး။

သို့သော်လည်းကောင်း၊ ဂျွန်ပုဂံ  
ကိုယ်ခံ၏။ ညီညွတ်စွာ ကိုယ်ခံ၏။  
အသက်ကို ဂျွန်ပုဂံက အသက်ကို  
ပစ်လွှဲ၍ ဖြစ်လေ့ ရှိသေးသေး။

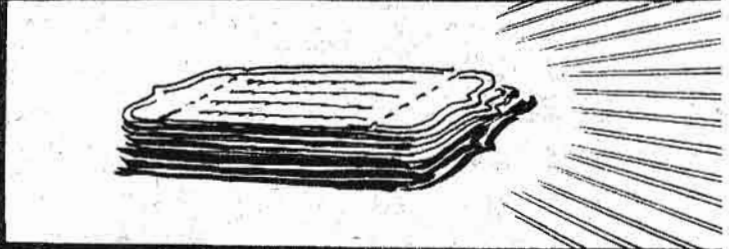




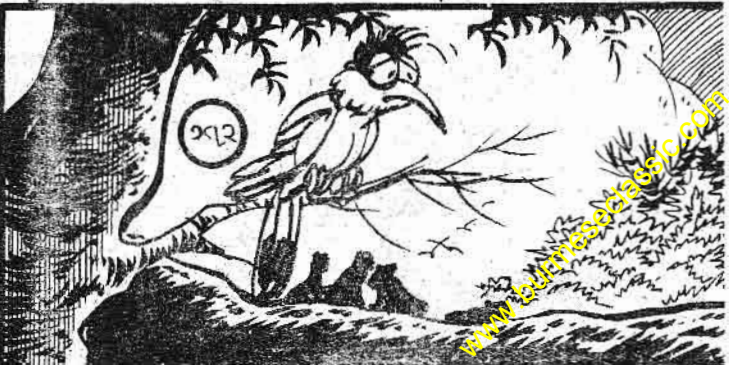
ကျွန်ုပ်လည်း ယခုမျှ အခက်ကြုံ  
 ခဲ့ရတာပဲ။ ကျားသေနေတာ  
 ကလည်း သစ်ပင်ခေါက်မှာ...။  
 သေနေတာလည်း ကျွန်ုပ်  
 အထိတ်တလန့် ထပြေးစဉ်က...  
 ကျန်ခဲ့သေးပြီ...။ ဤကျားဆိုက်က  
 မသေမခါး ကျားများကလည်း  
 ခွာမည်ပုံပေါ်....



ခေ့ကလပ်လုပ်သည် ဖြစ်ပြီး။ " ကျွန်ုပ်စမ်းလုပ်  
 မိသန့်ကား အားပေါက်ပိစာ ဖွတ်တမ်းထုပ်ကြီး။  
 ဒုဂိမ္ဗ ကမန်းကတန်း ထွက်လာခဲ့စဉ်က  
 ယောဗွား ထည်လာမိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။



ရေတံတန်း ရေတွင်းထဲကျသန့်နယ်... အဆန်ကို  
 အလဟဿဖြုန်းတီး ပစ်ရမည် အဆန်တွင် ဖတ်စရာ  
 ရလာပြီမို့ ကျွန်ုပ်လည်း အောက်မှအနွှေရယ်ကို  
 လစ်လျူရှုကာ အားခေါက်ကို ဝါးရဲ့ အားခေါက်  
 ဖွတ်တမ်းကြီးကို သက်လက်ဖတ်ရှုနေတာပဲ။





အခန်း (၁၆) ဇာင်သမားပေါက်ပီ



ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရောက်  
ဘေးအန္တရာယ်လည်း  
ကျေးဇူးပေါ်မှ  
ပြန်လည်း မကူးရ  
သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း  
စိတ်မှာ မသန့်မရှင်  
ဖြစ်လာတယ်လည်း  
ကျေးဇူးအပေါ်  
လည်း... ဟက်  
ကပ်ရန် ဆုံးဖြတ်  
လိုက်ပြီး လျှောက်ထား  
အပ်ပြီး ဟက်လာ  
ရဲ့... လျှောက်ထား  
တစ်ခုကို...  
အရေးကြီးတာပဲ... (၁၇)





ဟဟဟဟဟ

ဟဟဟဟဟ



သားတော့မှောင်မိသွားတာနဲ့... မဆိုးမလွန်း  
ဖြစ်သေး... ကျွန်ုပ်အုပ်စုပါတည်း... ကုန်ဆုံးပါပြီ...  
ကျေးဇူးလေးကလေး... သားတော့မှောင်မိသွားတာနဲ့...  
အခုကလေး အခုကလေးလည်း ပေါက်ပြဲနေတာ  
လွယ်တယ်... ကျေးဇူးလေးပါတည်း...။







၁။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၂။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၃။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၄။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၅။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၆။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၇။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၈။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၉။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍  
 ၁၀။ ဘုရားအား ခုတ်ကျိုး၍



ကျွန်ုပ်လည်း... အာဟာရလွန်းလွန်းဖြစ်လာ  
စဉ်းစားဖို့ရတာ... ရယ် နဲ့ပင်လည်း  
ပဲက... ဝါးစားဖို့ ကျွန်ုပ်တို့... "





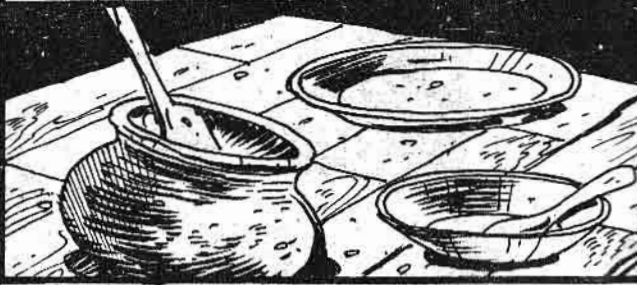
ကျွန်ုပ်လည်း ခဏ အမောဖြောင့်  
ဇိုက်...

ဇာကျ... ဇာကျ... ဘယ်...  
ကျွန်ုပ်အတွက် ခြေပေါ် လမ်း...  
ရယ်လို့ပဲ ဗဟု... ဘုန်း... က...  
ဇာ... ဇာ... ပါ... ဘာလို့... လမ်း...  
ဗဟု... ရက်... ဘုန်း... ရက်...  
ပြန်ပြန်...

ဇာ... ပါ... ဘာ... ဘုန်း...  
ဇာ... ပါ... ဘာ... ဘုန်း...



ကျွန်ုပ်လည်း လေလေ... ခေါ်... ဗဟု...  
ဇာ... ဇာ... ဘုန်း... ဘုန်း...  
ကျွန်ုပ်... အာ... ဘုန်း... ဘုန်း...



ဇာ... ဘုန်း... ဘုန်း... ဘုန်း...  
ဇာ... ဘုန်း... ဘုန်း... ဘုန်း...



ဇာ... ဇာ... ဘုန်း... ဘုန်း...  
ကျွန်ုပ်... ဘုန်း... ဘုန်း... ဘုန်း...

ဇာ... ဇာ... ဘုန်း... ဘုန်း...  
ဇာ... ဇာ... ဘုန်း... ဘုန်း...

ဇာ... ဇာ... ဘုန်း... ဘုန်း...



ကျွန်ုပ်... အမော... ဘုန်း...  
ကျွန်ုပ်... အမော... ဘုန်း...  
ကျွန်ုပ်... အမော... ဘုန်း...  
ကျွန်ုပ်... အမော... ဘုန်း...







ကျန်ပလဲနဲ့ ပါးစပ်ထဲ  
လဲ... နာလို့ နာလို့ ကိုပြီ  
စကားစပြောလဲနဲ့  
အခုနဲ့နဲ့...





[illegible]

২৩২০০০ টি/৪৫৫৫৫

ကျွန်အာစိန် မွားကာ  
ဒဂုံလှိုင်က စားလှိုင်  
ပိဗူး သိုလှိုင်ခွဲပွား။



ပြန်လည် ထွက်ခွာမည့် အခါကြီးကို  
ဖြတ်၍... ဟောဆိုသည့် အခါ  
ရေကူးပြန်လာရမည်ကို သာ  
ခိုင်း။





ဒို့ဖြူ... ကျွန်ုပ်တို့လည်း သနားစွာ  
ဖြစ်သော အိုလွှမ်းမောက်သော  
ရောက်ခဲ့ရပါပြီ။ အိုလွှမ်းမောက်  
ကျက်သရေသော... ရွှေတိဂုံ  
ဘုရားကြီးကား ကြာသန့်နေ့မှ...  
တောကမ္ဘာပါ-အိတော...

ဝါးဇောင့် မျက်စိလည်း မှုတ်ဝါးဇောင့်များကို  
ကုန်သွယ်သွားခဲ့... စပယ်ပုံရေစာများ... ..



မှတ်တမ်း... မပြန်ဘဲ... ရွှေတိဂုံ ဘုရား... မနီး  
မဝေးလွန်း... ရွှေတိဂုံ... မနီး... မနီး...



ဇောင့်မျက်စိက ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့... မှုတ်...  
သဘောကျရတာ... ..

ဇောင့်... ကျွန်ုပ်တို့... လက်တွေ့ပြန်  
အလုပ် လုပ်ပါလား... ကယ်လွှဲ... ကယ်  
ခွင့်ရ... ကျွန်ုပ်တို့... လက်တွေ့ပြန်  
လုပ်ပါလား...

ဟုတ်ကဲ့... ပဲ...  
ဟု...



ကျွန်တော်  
စဉ်းစားပါမိသေး  
သေး...



တကယ်တော့... လူတွေ  
ပြောလို့က... လည်း  
မှတ်တမ်း... အတည်ပြုလို့  
ကျွန်ုပ်တို့... အတည်ပြု  
ပြန်ပါ။ အတည်ပြု  
ဖြစ်သလို... လူတွေ  
စားသောက်ခံ... ပဲ  
ရသွယ်ပြန်... မှတ်တမ်း  
အတည်ပြု... အတည်ပြု  
ပြန်ပါ။





အခန်း (၁၇) မျိုးချစ်စိတ်





ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားကို... လက်စွဲ နှုံးပတ် ပတ်ပြီး ဓမ္မနိဗ္ဗာန်... ဘုရားထပ်ပြန်ရဦး



ဒေါက် ဘက်မှ တခြောက်ခြောက်ပြီး လမ်းပျောက်သံကြား  
ရသဖြင့် လှည့်ကြည့် လိုက်ရာ... မျက်နှာဖြူတစ်ယောက်  
ကွက်ကွက် စိုးလျက်...  
လမ်းပျောက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရရာ...



ကျွန်ုပ်တို့ ဒေါက် သံလေး  
ခံရလွှတ် နားမိတော့...  
ကျွန်ုပ်တို့ အထွတ်အမြတ်  
ထားရာ... ဘုရားရုဏ်း  
ဝယ်... မိန့်ပေးထား  
ခြင်းဟာ... ခိုးဝှက်... သား  
မျိုးသား... မိစ္ဆာကောင်  
များ... စိုးစိုး...  
လွတ်လွတ် မကွက်ပါလော့...



ဤကား ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ရခြင်း  
ဟာ... လက်ပံတန်း...  
ဒါမျိုးကို စောကား  
ထိုးနှံ... လမ်းပျောက်သံ  
ရသဖြင့်... ယခုလည်း  
ဘာသာ... သာသနာကို...  
စောကားခြင်း ခံရပြန်ပေ  
လျှင်... ၁၁၂





ကျွန်ုပ်တို့... စိတ်ဖြူ လက်ဖြူ ဂိုဏ်းသဟဇာတ ဖြစ်ဖို့ နောက်ဆုံး ဖြစ်သွားလိမ့်...။

ဟေ...ဟေ... နေနိုး...။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘုံကြော... မျက်နှာဖြူ၊ ကောဇာ... ကျွန်ုပ်တို့... ခေတ်ရပ်နေရန် လက်ပတ်... မျက်နှာဖြူ၊ ကား... ဆိုလိုရင်းကို... ဘာကလေးကို ပာနီ ဖြစ်... ရပ်စေရန်...။

WHAT...

သို့သော်... ဘာကလေးကို မပြောစရာ ဘဲ... ကျွန်ုပ်လည်း ဖြစ်ပါလိမ့်... သို့သော်... လက်ပတ် ခြေပတ်... ပြောနိုင်ပါ...။

ဟေ... ဟေ...

WHAT.

ဘာကလေး... ဘာကလေး... မသိသေး... ဘာကလေးကို ဟောသေး...။

အိုး... ခိုး... ခိုး... ခိုး... ခိုး...

ပိတ်ပတ်... တစ်ခုခု... တစ်ခုခု... ဘာကလေးကို အိတ်တစ်ခု... နှစ်ခု... နှစ်ခု... အိတ်တစ်ခု... တစ်ခုကို ထုတ်ပေးရန်...

TAKE IT.

၁၈၃



သူ့ဖိနပ်ကိုဝှက်လေးရန် လက်ယာနဲ့စွဲတန်  
ဖြူးပြက... နှိုးနေသေးတာ... ဟုန်ပိဏ္ဍ...  
စိတ်မထိန်းနဲ့တော့က...!



ဟော့ကော့... ဗူးက... ငါတို့...  
ကုမ္ပဏီ... ကို... ဗူးတို့... ဖိနပ်...  
ဝှက်ပေးမိ... လူတ...  
ဒေါက်တာ... လူ့လာ



ဗူးတို့ကို ဖိနပ်တော့... ဝှက်မလေး...  
ကုမ္ပဏီ... လက်ယာ... နှိုး... လူတ...  
ပြုစုပေး... မကွ...



မျက်နှာဖြူကော့က... အလစ်ဖိနပ်...  
သလ္လ... အသက်မပြတ် ဒါက... ပါဝါဖြူး...  
မျိုးနေသေး... ကျွန်ုပ်တို့ လက်ယာ...  
ဗူး... ကော့... ဂျပေပေါ် ကုန်း... ကုန်း...  
ကျတော့



ကျွန်ုပ် လက်ယာ... နှိုး... သတိလစ်သွား...  
ပြုစုပေး... မျက်နှာဖြူကော့ ဒါက...  
ကျွန်ုပ် ဒါက... ရွာ... ကုန်း... ကုန်း...







ဟဲ... နယ... ချီးတော့ ချီးတော့  
အတော့က နဲ့ အတော့ စစ်ဘား တွေ  
တောက် လာလိမ့် မယ်

ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားဖူး အခါကြိုက်  
စကား ပုံရိပ်ကောင်း ပုံရိပ်ပုံစံ  
လားပဲ။ ဘုရား ဂုဏ်ပြုစေပြီး  
ပျံ့နှံ့မှုက သေးလားပဲ။

မျက်နှာဖြူ၊ စစ်ဘားမျှားကား ပစ္စည်းကား ပြုစုမှု  
စောင့်ရှောက် ပြုစုမှုက အရပ် အတွင်း  
တက်လာတာပဲ။



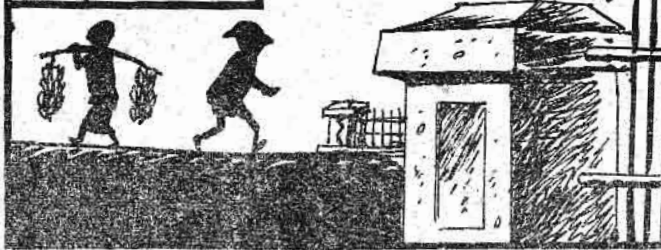
ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားဖူး အားပေး ပာရီမယ်က  
လေးလားပဲ။



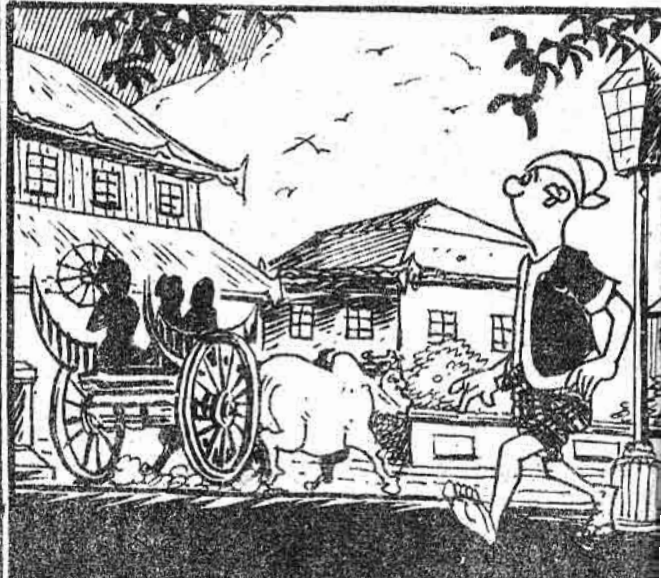


ထိုအခါက... မကွာမြို့  
စစ်ဘေးတို့သည်... ရွာကို  
တရားဝင်... ဘယ်သူ့  
သည်ကို ရောက်ခဲ့သလဲ...  
ပျားပျားလူလူ စစ်ဘေးများ  
ကား... ဒီလိုပင်...  
ထွက်ခဲ့... သည်...  
နတ်ကောင်... ဒေဝကမ္ဘာ...  
စောင့်ရှောက်... မစွမ်း...  
ဖြစ်မည်... သတိ...။

ဤနယ်လည်း ခိုလှုံရာမဲ့... မြို့... ကမ်းနားကန်  
ရောက်ခဲ့... သည်။



ဒဂုံမြို့နား... လမ်းများက ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်...  
လူတွေ အိမ်ခြံမြေများကလည်း ပျော်ရွှင်  
ပျော်ရွှင်... သပ်သပ်ရပ်ရပ် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း...



အင်္ဂလိပ်ကား... မင်း... စောင့်တတ်  
ကို... မင်း... လမ်း... တစ်ခု...  
မေးကြည့်... ရာ...





ကျွန်ုပ်လည်း ရောက်တုန်း  
ရောက်ခိုက် စေတီပေါ်မှာ  
တက်တာ... ထင်ရတယ်။  
ဗုဒ္ဓလူမျိုး၊ ဘာလေး ဒီပိုတုန်း  
ဒီလူ... ဒီဘယ်လူမျိုးလည်း  
သုတေသန... နေရာက...  
မိလား... ရောက်...။



ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားဝတ်  
ပြုပြီး သေချာကျွန်ုပ်  
ရဲ့ဗုဒ္ဓ လူတစ်ယောက်  
ပိတ်ရပ် လာပုံဖြစ်  
ကျွန်ုပ်လည်း ထိတ်ခန့်  
ဖြစ်သွားမိတာ။

ဘုရားကို လိုက်လံ အသွယ် အသွယ် ခုန့် သွားပြီး လူတို့  
လူတန်း တစ်ခု အသွယ် ခုန့် နေရာမှာ ကျွန်ုပ်လည်း  
အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေရတာ။











လစာ ဒါကယ်က: ကျွန်ုပ်တို့က  
မက်မောလှယ်တော့: လှေပါ သိလို့။  
ကျွန်ုပ်တို့ မိမိ: တစ်လကုန်  
စေးရော့ပါမဲ့ ဒါကယ်မမြတ်တော်  
ဒါတော့မှပဲ ဒီကုန်လုပ်လုပ်  
သော ကံကွဲ ရော့ရဲ့ တစ်ကံ။

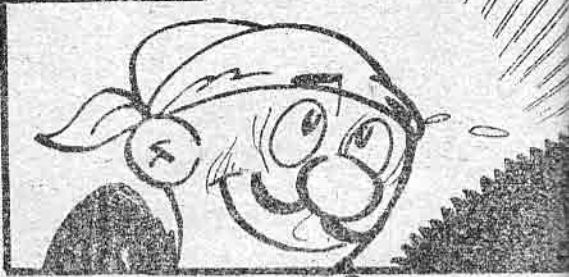






ခမေးရေ မလုပ်ပြီဟေ့၊ အသိရှိ  
ထွက်ပြီ... ခမေးတစ်ခေါက်ထွက်  
၇ နှစ်လေးပါးလောက်တယ်...  
ဒီကလေးနဲ့ တစ်ခါပြန်ထွက်  
ပေါ့လေ...

ဤအလုပ်ကား ကျွန်ုပ်အတွက် လွန်စွာ  
ပင်လောကတော့ဟေ့... သာဒောနဲ့ပွဲကစား  
ပြီဟေ့ဟေ့... ဂျန်ဗလည် ရွာလေးနဲ့...  
ဖြစ်သလို...



တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်နဲ့ ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်  
လျက်လည်း... စုန်မနဲ့ ငွေမာကဒွေး သိလည်း  
ကျန်တုန်း မိသားစု ပို၍ အဆင်ပြေသေးလေ  
လေလိမ့်မန့်"



ခမေးပေါ့-အိုနိုးကြီး၊ ကျန်တော် ဒီအလုပ်ကို  
လက်ခံပါတယ်...  
ကြားရတာဝမ်းသာအားရ!



ခမေးရေရေ! မိုးခဲစ်  
စိတ်ရဲကား... ခမေးရေ  
ဒီလောက်နားရဲ လစား  
ပေးတာကွဲ...



ကျွန်ုပ်ကား ယိုးဒယားကို အား  
လွန်စွာ နားလည် လေတော့... အဖိုး  
အနည်း တစ်ခုလည်း...  
ကျွန်ုပ်ကား... ယောက်ျား  
တစ်ယောက်... ခြေခံရတာ...  
အလွန်... မသိသာ... အား  
လွန်စွာ... မသိသာ...



ယိုးဒယားကို ကား... ခြေခံရတာ... လွန်စွာ... ခုနက...  
တစ်ယောက်လည်း... မသိသာ... အား... အနည်း... ကို... မသိ...  
လွန်စွာ... လွန်စွာ... ကျွန်ုပ်ကား... ရဲရဲ... အား...  
အလွန်... မသိသာ... ကျွန်ုပ်ကား... မသိသာ...

အား... ကျွန်ုပ်ကား... ခုနက...  
လွန်စွာ... ခုနက...  
အနည်း... အနည်း... ကို...  
လွန်စွာ... လွန်စွာ... အား...  
တစ်ယောက်လည်း... လွန်စွာ...  
အလွန်... မသိသာ...











မသက်ပါဘူး စမ်းရင်  
ရယ်... ကုန်းပေါ်မှာ... မင်း  
မဟာနာရီ၊ ကောင်းကို  
ထိုး ဖြိုက်နေတုန်း မင်းရဲ့  
ရဲကတ် အင်္ကျီစ  
အဟောင်းမှာ...



မင်းရဲကတ်ပေါ်က...  
ဒေါင်းတံဆိပ်၊ သေးမင်းရဲကတ်ကို  
တွေ့လို့ကတည်းက... မင်းဟာ  
မဟာကုန်း တပ်သားမို့ ဒီသ  
ပေါ်ကွယ်... ဟဲ... ဟဲ...



နဲ့ တွေ့တာ၊  
ကုန်း... ငါမယုံသေး  
သေးဘူး၊ သတိထား  
သတိထား၊



အဟောင်း... ခိုးကြီးလွှဲနေလို့မသိ  
ကျန်တော်၊ မိန်းမ၊ ချောက်လေး ယူသွားလို့  
ခေါ်ပျက်ပျက်နဲ့ ဝါဒစမ်းမှာ အထူး  
သမား၊ ချစ်စ လိုက်လာရင် အကဲရက်  
လာတာ၊ သူ့... ကုန်း တပ်သား  
မဟာကုန်းရဲကတ်၊ မဟာနာရီမဟာ...



ခိုးသမားက... မယုံကြည်နိုင်တော့လေသဖြင့်၊  
မင်းသား စမ်းပါနဲ့ ကွာ...  
မင်း ကုန်း တပ်သားမဟာကုန်း... မင်း  
ရဲကတ်မှာ... ဒေါင်းတံဆိပ် သေးမင်းရဲကတ်  
ဖြစ်တာ ကွ...  
၀၉၃









နဂါးကလေး... နဂါးကလေး... မသန်... ဝါသနာ...  
မသန်... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...



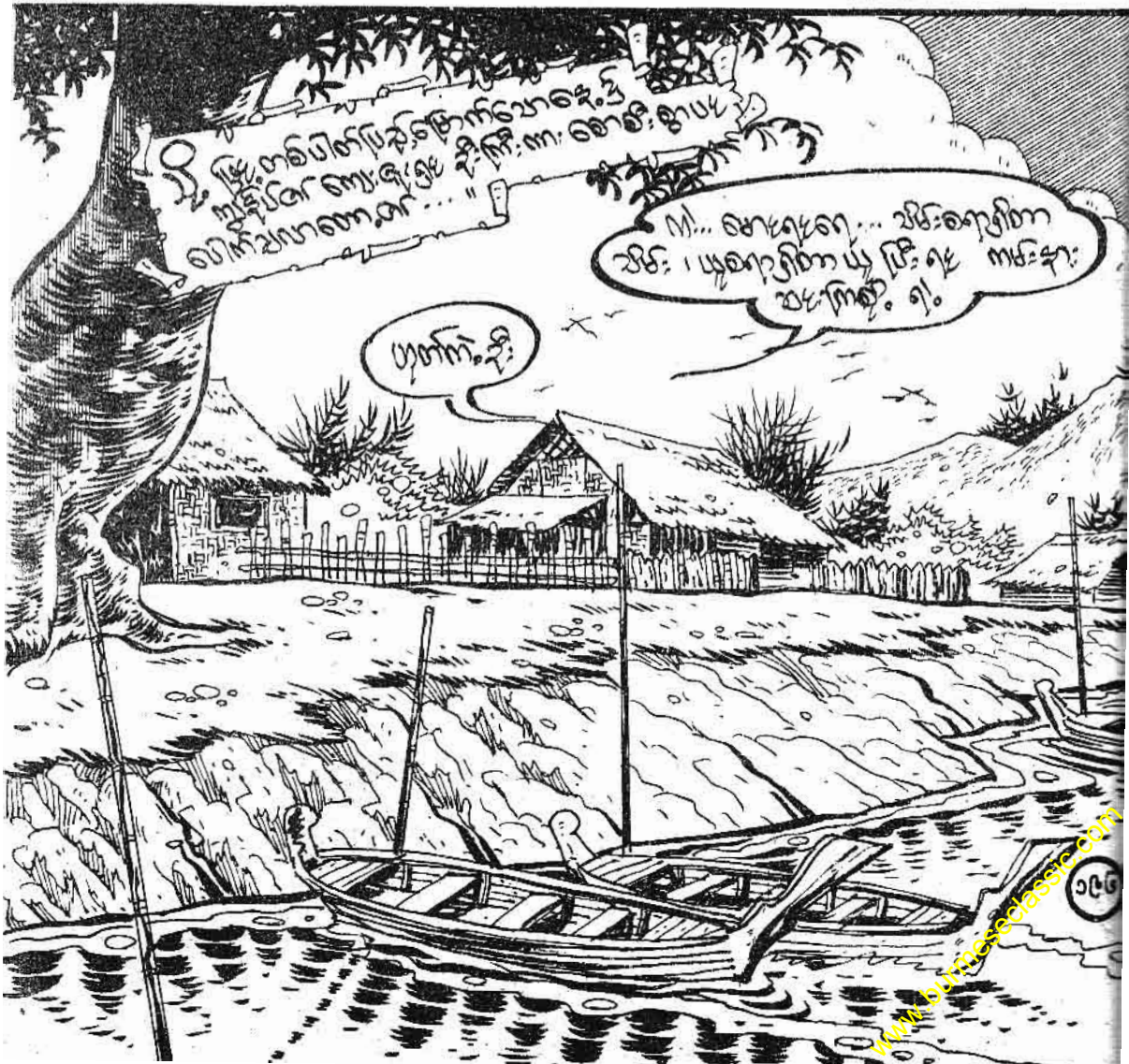
မသန်... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...

နဂါးကလေး... နဂါးကလေး... မသန်... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...  
ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ... ဝါသနာ...





အခန်း (၁၈) လှေသမား ပေါက်ပိ







ဒီးယျို၊ ကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့... အတူတူ... အတူတူ...  
ဖွန်လှေလှေ... ခေါ်သွားက

ခေါ်သွားလျက်... ဒီဖွန်လှေ



ဒါက... ဒီဖွန်လှေ... ပဲ... ဒီ...  
ဒီးယျို... ကံ... ဒီး...  
အလုပ်လုပ်လုပ်... မဟုတ်ပါဘူး

ပဲ... ဒီး... ဒီးယျို... ကံ... ကျွန်ုပ်တို့...  
ခေါ်သွား... ဒီး... ကံ...  
ကံ... ဖွန်လှေလှေ... သီးသွားက





ပဲခူးမြို့ကား၊ လေးယောက်မျှ၊ ကုန်လေး သူ  
မျှာကို... ခေါ်ဟစ် စိမ်းရဲ့ အလှူပြန်  
နေတာ...



ကျွန်ုပ်တို့ သည် လေးယောက်မျှ၊  
ဘာလုပ်မှန်း မသိဘဲ မှန်လေးတစ်ခု  
ကုန်လေး ရှိ... သူတို့ လုပ်ကိုင် နေ  
သမျှမျှာကို ခေါ်ဟစ်နေတာ...



အသစ် အသစ်... ပယ်  
ကြိတ်ဟစ်ခါးလေးလည်း  
ကုန်အပ်နဲ့ တစ်ပြိုင် ဖြစ်  
သွားတာ... အဲဒါကတော့  
ပဲခူးမြို့ကလည်း  
ကျွန်ုပ်တို့အနီး ရောက်လာပြီ။



ခေါ်ဟစ် နေမို့ ခေါ်ဟစ် ချည်းလေး  
လျက်ပြုလုပ် မယ်... သူတို့ရဲ့ ဘွား  
ကျပ်တော့ လေးထွက်မို့ ဆက်ပြန်  
စိမ်းလို့နဲ့ မယ်...



သို့ဖြစ် လေး  
တစ်အိုး ကျက်အိုး  
ကြက်ပိုး ခေါ်ဟစ်  
လေးကြီးလည်း  
ကမ်းမှ တစ်ခုခု  
ထွက်သွားစေ  
တာ...





ကျွန်းကုန်း မြေကွက်ပင်  
ကျွန်းကုန်း အတွက် အရပ်.  
တစ်ခါတစ်ရံ လူ  
တွေက ထမ်းအားပေး.  
ဟေး ပြီးမှာ: ဟေး.ဟေ့..



ကျွန်းကုန်း... ကျွန်းကုန်း... အတွက်  
လူတွေက ဟေးအားပေး. မဟာက ကျွန်းကုန်း  
ဒီလိုပင် တစ်ခါတစ်ရံ လူတွေက  
ကျွန်းကုန်း: ဟေး.ဟေး.ဟေး. ကျွန်းကုန်း.  
ခဏ: မဟာကုန်း လူတွေ: ခုတ်  
လေး: ဟေး.ဟေး.ဟေး.ဟေး...



ဒါက... က  
လူတွေက  
ပိုင်းက ကျွန်းကုန်း  
ဘာမှ မဟာ  
ဟေး.ဟေး.



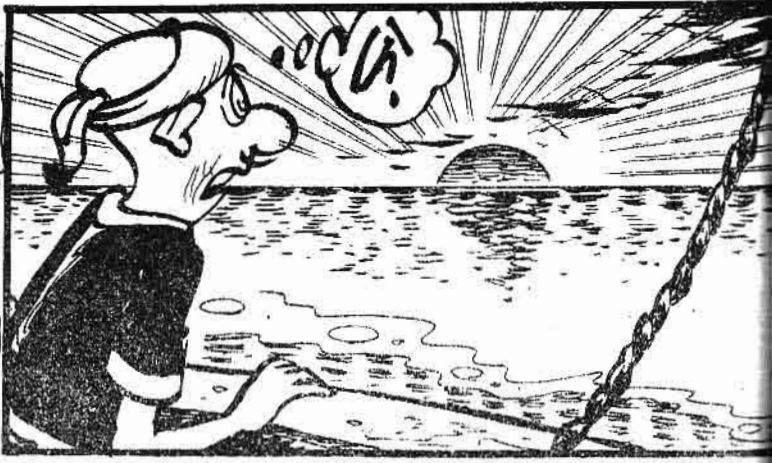
ဒါက ဘယ်လို ဟေး.ဟေး.ဟေး.ဟေး.  
ဒါ... ဒါပဲ ဟေး.ဟေး.ဟေး.ဟေး.



ဒါက လူတွေ: ထမင်းကုန်းကုန်း.  
ဒါက. ဒါက: ဒါကကုန်း လူတွေ  
လူတွေက... ဟေး...



မနုဿ အပိယောကျ  
သွားသန့် မသိ။ တစ်စုံ  
နိုး၍ ဝမ်းကျဉ်းစွာ  
လှိုက်လှောင်။ ကုန်းပေါ်  
တစ်ခု အရာဟူ၍  
အလင်း မတွေ့ရစေ။  
ကုန်လုပ်ရာ... ချစ်စရာ  
ဖြစ်နေလေ၏။

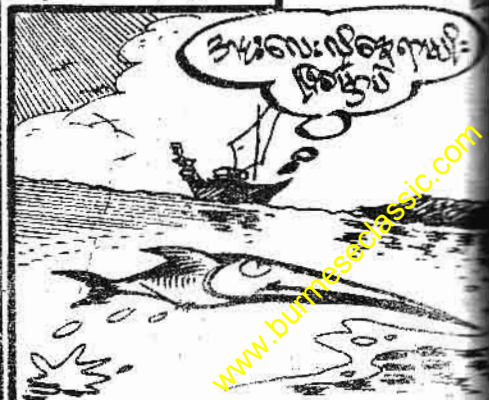


ကျွန်ုပ်လည်း မသိသေးဘူးဟဲ့ ပုဆိုးကြီးပြောလို့  
သွားတာ မေးမြန်း ကြည့်ရတာပဲ။

နိုးနိုး ကျန်တော်လို့ ခု ကယ်သွား  
ခန့်ကတည်း နေပါ



"ဟိတ်ကုန်း" ဟုခေါ်ဝေါ်ထားကြတာ  
ကျွန်ုပ် ကြားဖူးပေ။ "သို့သော် ဟိတ်ကုန်း  
ကယ်မှာ ခြံသစ်ကို မှ ယခုကမသိသေး"။  
ယခုမှ ဟိတ်ကုန်း ဟုသိသော် ကျွန်ုပ်တို့  
ကျယ်ဝန်း ချစ်စရာ ခြံသစ်ကို  
ရရှိစား မိလေပြီ...။





ကမ္ဘာပေါ်မှာ နေထိုင်သူတွေရဲ့ ကျန်းမာရေး  
အတွက်... ကျန်းမာရေးအတွက်...  
ပျက်စီးမှုတွေကို ကာကွယ်ရန်...  
အချိန်ကုန်ကျစရိတ်...  
အချိန်ကုန်ကျစရိတ်...  
အချိန်ကုန်ကျစရိတ်...  
အချိန်ကုန်ကျစရိတ်...



စာအုပ်ကို ပေးပို့ရန် ဟုသိရ၍ ကရော် ဗွန်၊ ယု ဝိဒနာ၊ ဟူ၍။

“ မလေးရှား ” ဆိုတာ စကားသာအရေစာ  
ဒီလူတွေက မလေး ဆိုတာ မလေးရှားလား

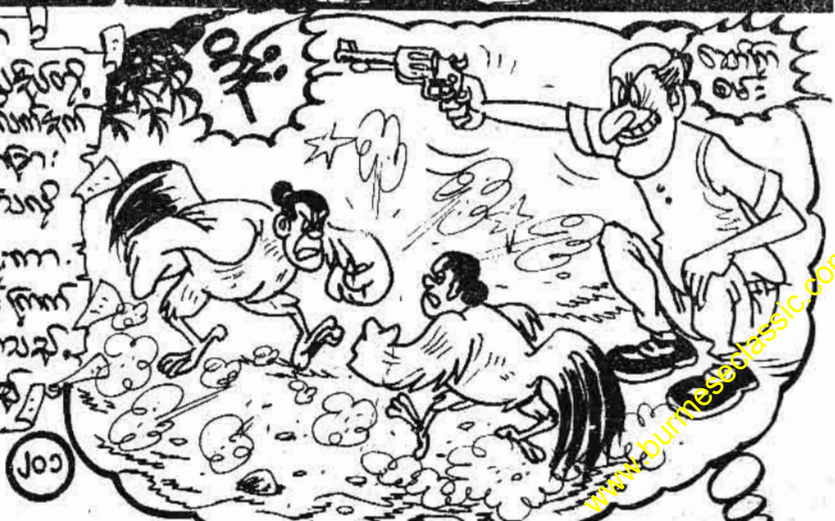
ကမ္ဘာ့အသံ " မေလေ "   
 နိဂုံး... ကမ္ဘာ့ ဝိသ



ကျွန်း၊ ကျွန်းမြို့၊ လေးလံလှသော အရပ်မြို့၊ လာရှီ  
မဟာနဂါးမြို့... ကျွန်းမြို့၊ မိုးမိုးဒဏ်၊ တိုက်ခိုက်  
သွင်းတိုက်မိုးမိုးဒဏ်... မိုးမိုးဒဏ်၊ လာရှီ၊ သံသ  
ကလေး၊ အာရှမြို့... 

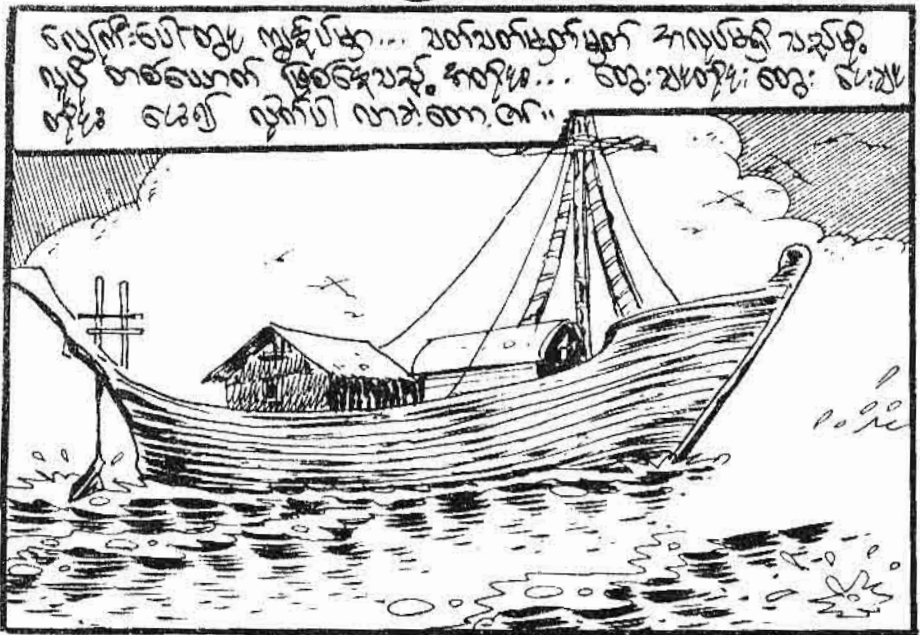


ကျသို. စေးကွာလှသော  
အဂ္ဂဗျူဟာကို အဓိကထား၍  
ပျံ့နှံ့စေ. သို့သော်လည်း... လက်အောက်  
အောက်. သာသနာ့ ကွာခြား  
ပျံ့နှံ့... တစ်ခုခု ပြောသလို  
ပြောဆိုသော အထောက်အကူ  
မရှိ မသိသော အခါ အခါတိုင်း  
အသုံးအသုံး ပြုစုခြင်းသည်  
အသုံးအသုံး ပြုစုခြင်းသည်

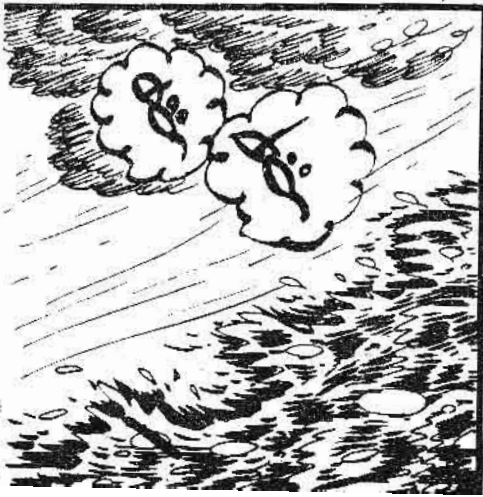




ဒွားကွဲ၍ ကားဆွဲရသန့်၊  
အဖြေ " ၈၄၊ အဆင့်မြေ၍  
အားပံ့ရသန့်၊ အဖြေ " ၈၄၊  
မြန်မာ ဘုရားလွှဲ ဖြောက်မသန့်  
အဆင့် ၈၈ ခုန့် ရသန့်အဖြေ  
တော့မိဘိုး အသန့်ပေါက်  
အေး အရသန့် အဖြေ ...။



ဒို့ဖြေ၊ ဂျွန်ပီပေးလယ်အိုး  
၈၇ ၃၂၈၈၀၆၈၈၈ ၈၄.၈၃၆၆



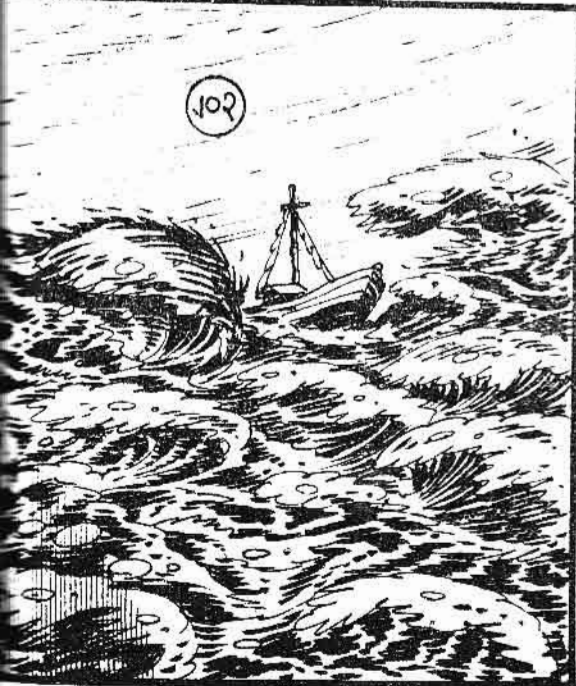


လူများကား မာယာ သစ်ကုန်တော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဓာတ်သက်တော့နှင့် ဓာတ်သီးနှံ  
မကုံ့မှလော အမြစ်ရောက်၏။ ဘာလုပ်၍ ဘာကုန်ချမှန်း မသိဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ ပို့နေမိတော့၏။



အိမ်လုံး မက... ကြီးလှလော ဓာတ်သီးနှံ  
ကြီးမှာ ကြီးလှလော... ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့မှာ  
ထိန်းသိမ်း မရတော့ဘဲ အလွန် လွန်  
အလွန် လွန် ပြစ်နေတော့၏။

အကြောက်လွန်ပြီး ရေထဲပြုတ်ကျသွား...  
လွန်ပြီး အပူတိုင်း မလေ့လာ ပါသွားသွား...  
ဒေါက်တာ မသိဘဲ သူနာပေးသွား... အခု  
ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျွန်ုပ်တို့မှာ... ကမ္ဘာပျက်နေ  
တော့၏။

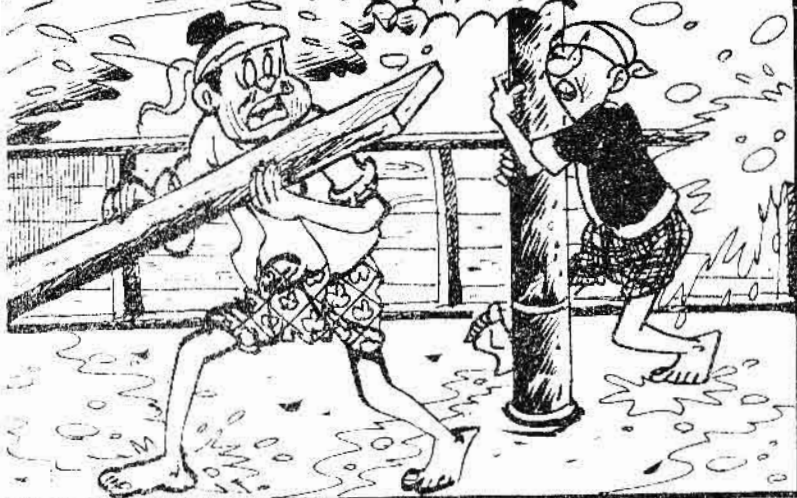


ကျွန်ုပ်တို့ကား ရေမှာ မသန်တော့တော့ဘဲ  
သစ်မြို့ရောက် မသန် အခု ပြန်နေသွား...  
ကျွန်ုပ်တို့ကား ဘာလုပ်၍ ဘာကုန်ချမှန်း မသိ  
ပြစ်နေမိဘဲ



မြင်းကြီးရောက်လာပြီ

မေးရ... ယခုတစ်ခုတည်း ကျွန်ုပ်တို့ အတူ ရေထဲ ခြိပ်တော့၊ ရေထဲမှာတော့ မယ် မြင်းကြီးလား...



ကျွန်ုပ်လည်း ပဲခူးမြို့ကြီးကား အတိုင်း... လူတစ်ယောက်ပဲ... ယခုတစ်ခု ကိုတည်း ပဲခူးမြို့ကြီးမှာ အတူရောက်သွားရမယ်... ရေထဲမှာ ရေထဲမှာ ရေထဲမှာ ခြိပ်တော့...



ဘေးရန်ဝါးများရောက်ပြီ၊ ရေထဲမှာ သေနေတာ၊ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ဘေးမှာမှ လွန်ရောက် သွားရမယ်၊ ကမ်းမပါဘဲ လမ်းမပါဘဲ ယခုလယ်လယ်လွှဲလွှဲ ခြိပ်တော့မယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ အမြဲတမ်း အားလုံး သေချာသွားမယ်၊ အဖို့ အသက်ပေးမယ်၊ ဘက်ခံလွယ်သွား အသက်ပေးမယ်၊ တည်း...



၂၀၄



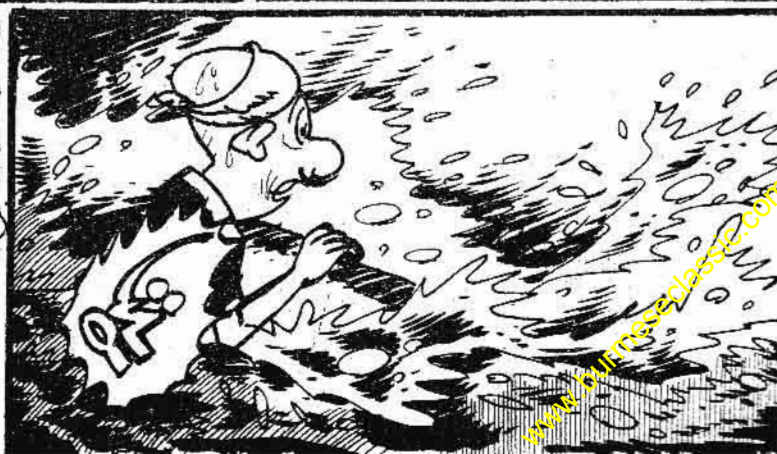
တစ်ဖက်မှာ... တစ်ဘက်မှာ... ဟူသော နှစ်ဘက်  
ယောက်ျားတို့၏ ဗိုလ် နှစ်ဦး ဖြစ်သော  
ဗိုလ်တို့ တစ်ဦးတည်းက... အသက်ရှင်သန်  
ရန် အတွက် တွက်လေ့ရှိ ကြသော ကျွန်ုပ်  
တို့၏အား။



စိရိယ ဟူသည် လောကဗေဒဗျူဟာအရ  
 လောကဗျူဟာ-လောကဗျူဟာ စိရိယကား  
 အာဇာနည်-မဖြစ် ဟူသည်ကို  
 မဟာဗျူဟာ ဝိသေသနာဗျူဟာ  
 သတ်မှတ်သည်။ စာသိဒ္ဓိဗျူဟာ၊  
 ဣန္ဒြိယ ဣန္ဒြိယ ဗြဟ္မာဗျူဟာ  
 စိရိယ ဝိသေသနာ။



ကျွန်ုပ်တို့၏ ယဉ်ကျေးမှုကို  
ထွန်းကား ထွေးထွန်းရန်

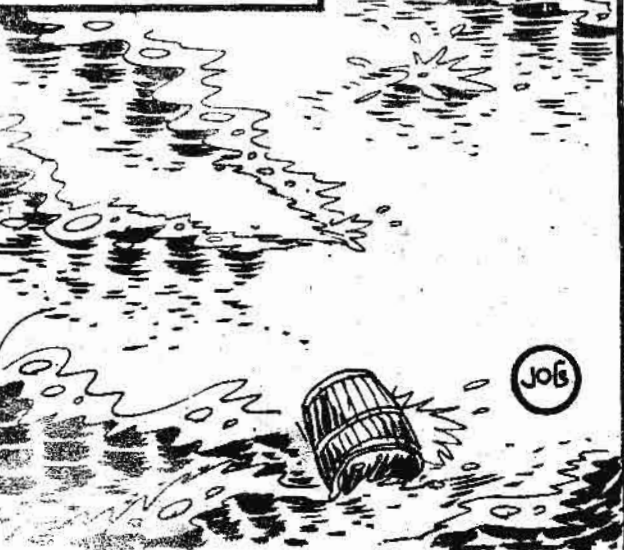
[illegible]



ပြီး ထန်လွှဲသော လွှဲပြီး ပုတ်ခွက်များကို ကြိုးကြိုးခံခဲ့ရ... လက်ဝှေ့မှ ယှဉ်ဆွပ်ကို  
ပုတ်ခွက်များ ခွား ခွားနား ဖက်သွယ်ထား ရတာ။ ယခုအခိုက်တွင် ယှဉ်ဆွပ်က  
ကွဲပြား အသက်ကို ကယ်ချိုးမည်။ တစ်ခုတည်းသော ခံစားသော အရာမှာ ပါတည်း။

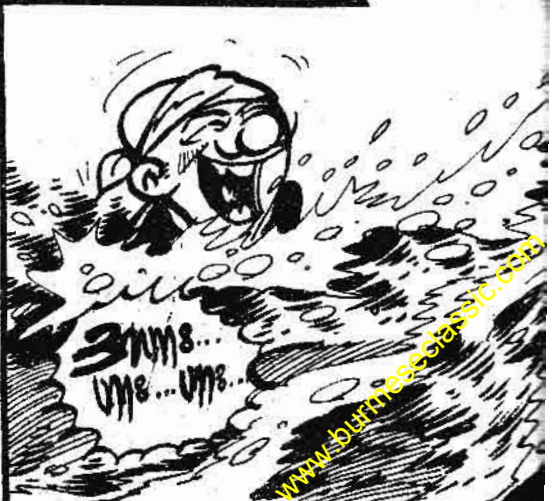


အသံချစ်သော ကြားသွား သံသရာ မဟုတ်။ ခြေချ  
တက်ပြီး လက်ခွက်ခွက်သော ဓားချစ်တိုင်း  
လည်း ခြေချက်၊ ဓားချစ်တိုင်း သွား ကာ...  
မှီးပေါက်တိုင်း က... အသက် မပျက် ကျ  
လာတာ ဟေ့။



Job

သေသော အတွက် ထိတ်လန့် ရှိပြီး ရေပြင်  
တစ်ခု ရှိလျက်ပင်... အသက်တို့ ခြောက်...  
ခွားချက် ခွားချက် ခွားချက် ကွဲပြား မှီး  
ခွားချက် ခြောက်... အသက်လည်း လည်း သံသရာ  
ပြီး မှီးချက်တို့ကို အသက် မပျက်ပေဘဲ  
သေသော အတွက် ခြောက်ဟေ့။





ရေတံခွန်၊ မုခ်ရေတံခွန် ဒီကလေးဟာ  
ဒါပဲ။ ရေတံခွန်၊ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးမှာ  
အများဆုံး ထားတဲ့ ခြောက်... ပါးစပ်ထဲ  
ဝင်ပြီး လာတာတွေ။



ကျွန်ုပ်တို့အတွက်  
ဒါမျိုးပဲနေကြပါ  
အခု... ၂  
၁၈၈၈



ကျွန်ုပ် သတိပြန်ရတာမျိုး မှတ်လို့မသွား၊ မှတ်လို့မသွားရင်  
 ဝန်းကျင်ကား ခွေးမပုဆိုးပုဆိုး၊ ကာကွယ် သိပ်ကွဲကွဲမသွား  
 ကျွန်ုပ်ကယ်ရောက်နေသလိုပဲ သေချာစွာ နောက်ကတစ်ဖက်  
 ရောက်နေရတာ...။



ထိုစဉ် တောထဲက နှိုက်လှိုက်မြူရောက်... သစ်ပင်များ အောက်တွင်  
 ဖြူလှသော လူတို့ ကြားလျက်ရသဖြင့်... ကျွန်ုပ်... ထုခွန်မို့  
 မတတ် ဝမ်းခြောက်သွားမိတော့အောင်။



ဟ... ဒါနဲ့  
 ဟ... ဟ... ကျွန်ုပ်တို့  
 ပေါ်မှာ... ရောက်နေပြီ...  
 က... က...  
 က...

ဗုဒ္ဓဘေသာ " ကျွန်ုပ်ကား  
 မသေတော့... ကျွန်ုပ်တို့က  
 ပေါ်မှာ... ရောက်သေးပြီ...  
 ကျွန်ုပ်ကား - "တပုဒ်ကွန်"  
 (ယခု-လူလုံး ကျွန်ုပ်) ဖြစ်  
 သူတို့ ခုနစ် အခါမှ ကျွန်ုပ်  
 သိရတော့အောင်။



လူသားတို့ မှတ်သား ကျွန်ုပ်  
 ကြီးဝဲ... ဒီစာပေါင်း ၂၀၀  
 ကယ်သွား၊ ခုနစ်အခါက  
 ကိုယ့် မှတ်စုက... မသိတတ်  
 နဲ့...။





အခန်း ၁၉ အကြပ် တွတ်ပီ





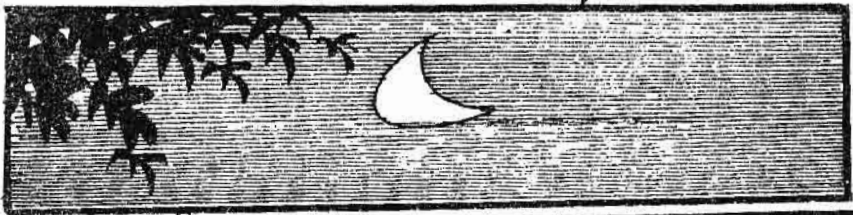
အဘိုးပေါက်ဖိတ်ပျက်လမ်းကား  
ကျန်ရက်လွှဲပြီးဆုံးသွားလေ  
ပြီဟုသုံး။



ဣန္ဒြိယသုံး ထိုအခါမှ ပစ္စုပ္ပန် အရာအနေကိုပတ်ချက်  
အောက်သို့ ၄. နှစ်သုံးခု ကိုရောက်သွား ဝှိုက်ကား ချော့မှ  
မခွာ။ လိုရသွားပေ ချော့ကိုကိုရသေး။



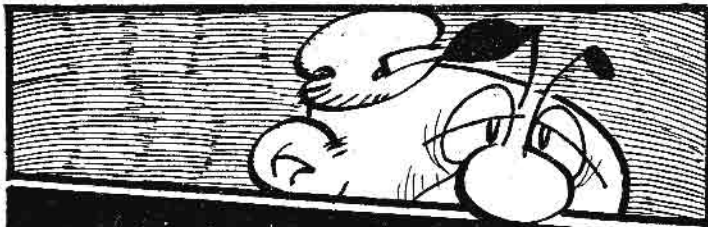
သို့ဖြစ်၊ အချိန်ကာလဖြင့်ဖြင့် ဖြစ်ရန်ပန်းစုံလှလာလေပြီ...



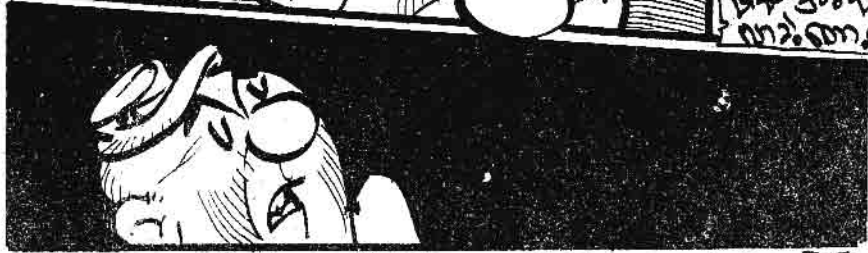
ဒီတစ်ခဏကလေးပဲ  
ပေါက်ဖိတ် အိပ်စက်  
ရမည် အရာသို့  
ဣန္ဒြိယသုံးစိတ်  
ပျောက်ကား အသားပေါ်  
ထမင်းခွက်ကိုဝါးစွာ  
ကောက်ပေးသရဏ။  
မှီးလေးရသွားလော။  
အရာအနေ ပြောသုံး  
လောကလေးအား။







အလွတ်တို့ကား ဟိုသွား  
ဒီတောကဖြင့်  
ကွန်ပလည်း တဖြည်း  
ဖြည်းနှင့် ငိုက်ဖြည်း  
လာခဲ့တာပေါ့



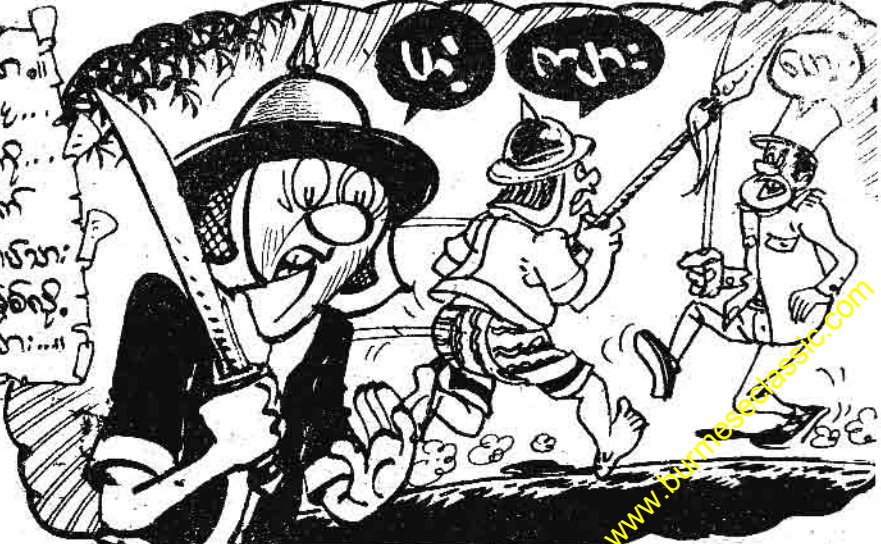
ဓမ္မသင်္ဂါယနာပတ်တွင်... အဖိုးပေါက်ဖို့ ခွင့်လွှတ်ရသည်။ အဖိုးခံရသူ၏ စာအုပ်  
များကား ကွန်ပလ်စ် စိတ်အရုံကို စိုးမိုးခဲ့သေးတော့သည်။



အဖိုး



အဖိုး... ခြည်ပါလော့...  
ကွန်ပလ်စ် ကိုယ်တို့ပေး...  
သိပ်သုံး မိသားစုများကို...  
တွန်းလှန် တွက်ခိုက်  
ရခဲ့တာ ကဲ့ရဲ့တယ်လား  
အကယ် တွင်တော့ ခြည်လို့  
ခေါ်ပြီး မဟုတ်ပါလား...







ကန်စီဝယ် မိသားစုများ၏  
လူမှုရေးနှင့် ခံနိုင်ရည်ရှိမှုကို  
တိုး... ကူညီပံ့ပိုး... ရန်ပုံငွေများ  
ဖြန့်ချိ... လေ့လာမှုများ...  
စောင့်ရှောက်... အထူး...  
အားခံ ဖြစ်ပွားပြီး



ပြေးထန်သွားသောအားဖြင့် ဖွဲ့ကြောင်း၊ ယဝါကို ပြန်လည်စုစည်း  
မိမိ အဖြစ် ဗုဒ္ဓကို အမှတ်ရသောအားဖြင့်။ ဣန္ဒြိယကား... ယခင်  
သက်ဗျ ခြေပြေးပေါ်တွင်... ယက်ယက်လန်လန်သွားပြီး ကျားနှင့်  
ကြီးလည်း ဣန္ဒြိယကား၌ စန့်စန့်ကြီး သေနေသေးပြီ။

आई

3/4/60: 45

١٥١





ကြည့်ရဲသန့်... ကျွန်ုပ် အိပ်မက် မက်ပြီး သစ်ပင်  
ပေါ်မှာ ပြတ်အာထွေး ကြိတ်ကား အကြီးပေါ်တန့်တန့်  
ကျသွားတာ။ အသက်ထွက်မခံ နှစ်ကား အကြီးကား  
ကျွန်ုပ် ပေးတာကြောင့်၊ ဖြိုဖြို နှစ် နှစ်ပင်  
အသက်ထွက်သွားရပြီ။

ကျန်ကျား၊ ဖွား၊ ကား၊  
ဘယ်လို ရောက်သွား၊  
ကြည့်မိသိ "တံတားကား"  
ကျန်အား အလေးပေး  
ပေးပါ။



သို့သော်... ကျွန်ုပ်ကား  
ခဏခဏ ထွက် မရတာ။။  
အထက်... အထက်  
တိုက်... ပြီးထွက်သွားရတာ။  
အကယ်၍ ကျွန်ုပ်  
အသက်ကိုပင် အာရုံစိုက်  
ရှုထုတ် ချေရတာပဲ။

စာသိလျာစော အရှက်ကို ကြိုးစား စုစည်း ချေရဲမပင်  
သတိကား မိတ်ဆက်... လျှပ်တစ်ဆက် ပြစ်လာတာပေါ့။



သေဘေးရှိ လော၊  
ဘုရား ဝမ်းသာစရာ။  
အထက်ကား အထက်  
တိုက် အား ကျွန်ုပ်စား  
ပါရန်... မိတ်ဆက်  
တစ်ဆက်... တစ်ဆက်  
ရှေးပင်... အာရုံစိုက်  
မေးရာမှာပင်... မေး  
ရာမှာ မိတ်ဆက် လော၊  
ပေါ့။

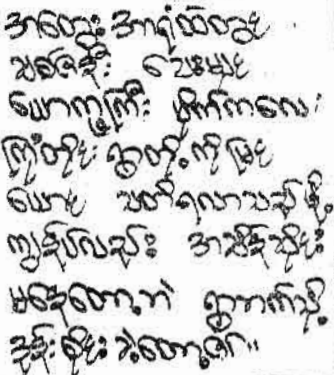




အခန်း (၂၀) တွတ်ပီဆိုသော လူတစ်ယောက်







www.burmeseclassic.com





ကျွန်ုပ် တရုတ်ကရိုက်ခေါ်နေ  
လက်လှမ်း မထားမှောင်  
တုံးပြန် ခံကို မစိုက်...။  
တစ်ခွက်ပဲ ပေး ကြားခဲ့  
လောက်တာ ကျွန်ုပ်အသက်  
မေး မှဲ့ မစိုက်လှည့်မှာ  
အာဟာရကောင်းအဆိုး။



မေးမှဲ့ အိမ်ထဲမှ ကျွန်ုပ်ခေါ်  
ခံကို တုံ့ ပြန်ပြီး မရှိဘဲယဉ်ကျား...  
ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်နံရံမှ အတွင်းမှ  
သေဆုံးကပ်လှိုက်တာ။



အကုန်... သစ်ရွာလော... မေးမှဲ့။  
မှတ်။ အိမ်ပြန်မှဲ့မရ။ မရှိဘဲ...  
ဖြင့် ဖြစ်နေတာ။ တကယ် ကျွန်ုပ်  
ပြန်ခို ဝင် လက်လှမ်း ပြန်မလာဘဲ  
စိတ်ပျက်... အဆိုးဆုံး...  
ခေါ်မစိုက်။ အော်မစိုက်။ ဖြစ်နေမာန်  
တုတ်...။





ကျွန်ုပ်လည်း မသေးမဲ့အား  
ပွန်ခွာ ဆရာတို့၊ ဘုရားတို့  
မြတ်စွာတို့ ထပ်မံခေါ်ဆိုပါ  
လို့ခံရ...

မသေးမဲ့ ကို... ခေါ်ခေါ် ခေါ်ခေါ်...  
ဟေ့... ခေါ်ခေါ်... ခေါ်ခေါ်...  
ခေါ်ခေါ်... မဟုတ်လေ... အား...  
ရသဖြင့်...

ဟေ့... ခေါ်ခေါ်... ခေါ်ခေါ်...

ကျွန်ုပ်လည်း ခေါ်ခေါ်... အား...  
ကျွန်ုပ်လည်း... ခေါ်ခေါ်...  
ကျွန်ုပ်လည်း... ခေါ်ခေါ်...

ဟေ့...  
ခေါ်ခေါ်... မသေးမဲ့  
ကျွန်ုပ်လည်း...

ဟေ့... မသေးမဲ့... ခေါ်ခေါ်...  
ဟေ့... ခေါ်ခေါ်...  
ခေါ်ခေါ်... ခေါ်ခေါ်...

ဟေ့... မသေးမဲ့...  
ကျွန်ုပ်လည်း... မသေးမဲ့...  
ခေါ်ခေါ်... ခေါ်ခေါ်...

ကျွန်ုပ်လည်း...









ကျွန်ုပ်တို့... ချစ်သူတို့... ချစ်သူတို့လည်း မသေးမယ်ကား...  
ကျွန်ုပ်တို့... ချစ်သူတို့လည်း သေးမယ်ကား...။

အားသာလွန်တာ... သတင်း... ချစ်...  
ချစ်... အချစ်အလွန်... လာရော့ချစ်...

ဟဟ



ဒါဟာ...  
ဒါဟာ... ဒါဟာ... ဒါဟာ...  
ဒါဟာ... ဒါဟာ... ဒါဟာ...  
ဒါဟာ... ဒါဟာ... ဒါဟာ...



ဟ... မသေးမယ်... ဒါဟာ... အချစ်...  
သောက... ပြီးရင်... ချစ်သူ...  
ချစ်သူ... ကျွန်ုပ်တို့...  
ချစ်သူ... မသေးမယ်... မသေးမယ်...

သတင်း... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...



ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...

ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...

ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...



ဟဟ

ကျွန်ုပ်... ကျွန်ုပ်...







ကျွန်ုပ် အိပ်ပြီး နောက်တစ်  
ရက်... အိပ်လည်း...  
မဟုတ်ဘူး... ခပ်ကောက်  
ကောက်လည်း... ကျွန်တော့်  
ကျွန်ုပ်ကို ပမာမာနဲ့ မပြု  
ဘူးဟဲ့... ကျွန်ုပ်လည်း...  
ဘူးဟဲ့ အိပ်အိပ်ကား...  
လွန်နေကြတာလား။

ကျွန်ုပ်လည်း ခပ်အဆင်မပြေလို့...  
ကား... နားကို ပေးနေ... ပေးနေ...။

အိုအို



အိုအို



ဟဲ့ ကို  
အိုအို...  
အိုအို...  
အိုအို...

အိုအို... ပြီး... ကျွန်တော့်လူတွေ...  
ဘယ်... ဘယ်... ဘယ်... ဘယ်...။



ဟဲ့... အိုအို... အိုအို...  
အိုအို... အိုအို... အိုအို...

ဟဲ့... အိုအို...



ဒီးရော့အဖေကား ပြောပြောဆိုဆိုပဲ... ပိုစို... ပိုနူး... နူး...  
မင်းသားအဖေ ခေါ်... မင်းသား... ခေါ်...ဟဲ့...ကို ကိုယ့်အဖေအဖေ...

ကွန်ကား... ယား... ခြေကွေး... ကို  
ကွန်ကား... ကွန်ကား... ကွန်ကား... ကွန်ကား...  
အဖေ... အဖေ... ကို... ခု... ခု... ခု...  
အဖေ... အဖေ... အဖေ... အဖေ...



အဖေအဖေကား ဒီးရော့အဖေကား...  
အဖေအဖေကား ဒီးရော့အဖေကား...  
အဖေအဖေကား ဒီးရော့အဖေကား...

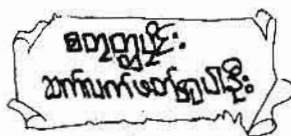
အဖေအဖေကား ဒီးရော့အဖေကား...  
အဖေအဖေကား ဒီးရော့အဖေကား...  
အဖေအဖေကား ဒီးရော့အဖေကား...





[illegible]









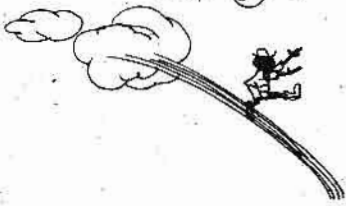
(ဓတုတ္တပိုင်း)

မာတိကာ

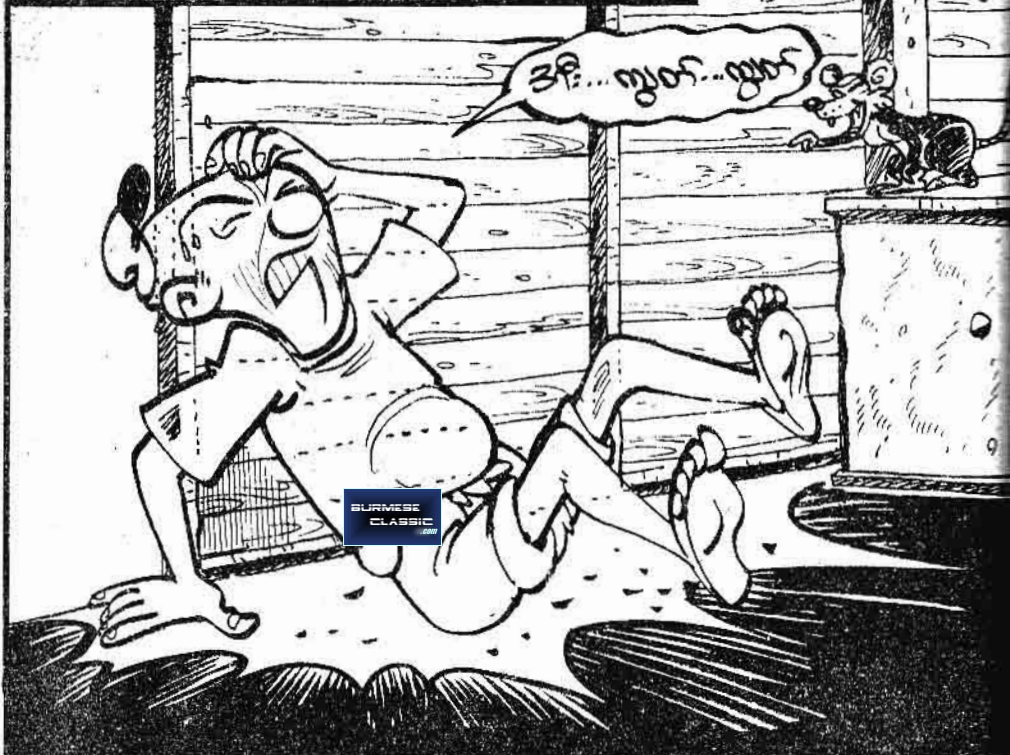
အခန်း (၂၁) သက်တန့်တံဘားပေါ်မှာ -



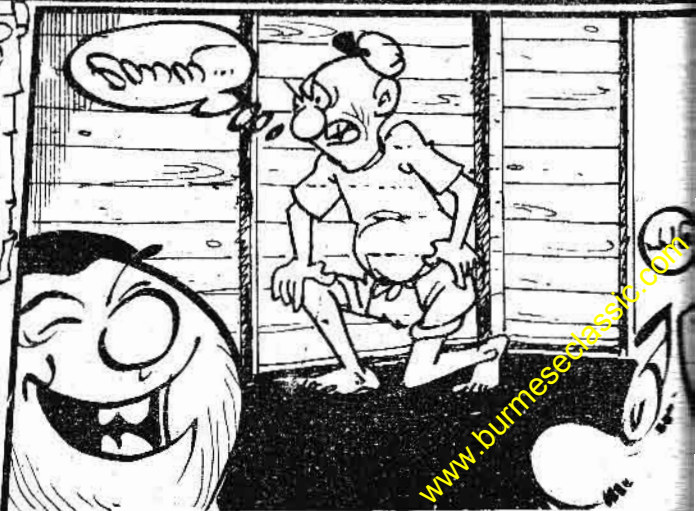
အခန်း (၂၁) သက်တန်း တံတားပေါ်မှာ



အကို... ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ထောင်ကျွန်ုပ်တို့ယခုကို ကိုယ်တိုင်လက်ရောက်စေကား  
ပုံစံအသစ်ကူးသားကား အသစ်ပုံစံ... ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်  
လက်ရောက်... စေကားပုံစံ... ဝတ်ယောက်ပုံစံ...။



ဣန္ဒြိယသုခံ နန္ဒာယ နန္ဒာ  
 ဝာဏသုဂတိ ဣန္ဒြိယသုခံ  
 ဣန္ဒြိယသုဂတိ ဣန္ဒြိယသုဂတိ  
 ဣန္ဒြိယသုဂတိ ဣန္ဒြိယသုဂတိ  
 ဣန္ဒြိယသုဂတိ ဣန္ဒြိယသုဂတိ  
 ဣန္ဒြိယသုဂတိ ဣန္ဒြိယသုဂတိ  
 ဣန္ဒြိယသုဂတိ ဣန္ဒြိယသုဂတိ  
 ဣန္ဒြိယသုဂတိ ဣန္ဒြိယသုဂတိ









ကျွန်ုပ်အိမ်ရောက်  
တက်ရုံ... ကျွန်ုပ်အား  
ကိုယ်ထိလက်ရောက်  
ဆက်ကားခဲ့ဖူး...  
လူကယူကွဲပြား...  
တစ်ခက်လုံး...  
မျိုးအဖြစ်ရတာ...  
ကျွန်ုပ်လည်း  
ခေါ်သလိုပဲဆိုမျိုး  
သိရတာ... ကလေး  
သာသာ လူက...  
အိမ်ထဲယူရုံတည်းတယ်  
မနုဗ်ဟုတ်...။



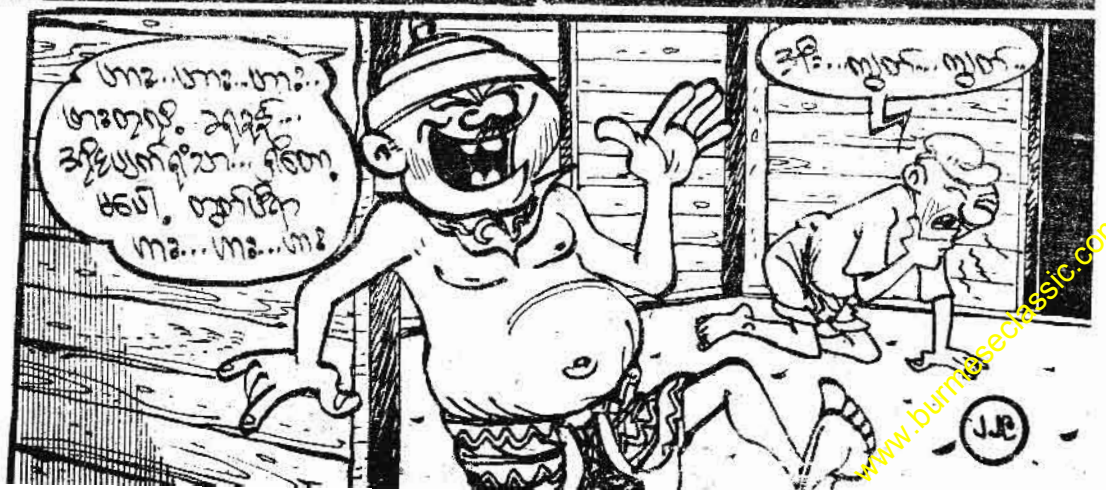




ကျွန်ုပ်တို့သည်... ကျွန်ုပ်တို့အဖို့  
ပြုလုပ်ကြပါ... ကြံစည်... ဘာလဲ...  
လွယ်လွယ်... အခု... ကျွန်ုပ်တို့...  
ကျွန်ုပ်တို့အဖို့... အခု... ကျွန်ုပ်တို့...  
အခု... အခု... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...

ကျွန်ုပ်တို့သည်... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...

အခု... အခု... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...  
အခု... အခု... အခု... အခု...





ଶ୍ରୀ: ୧୫. ୧୫. ୧୫. ୧୫.



ကျွန်ုပ်တို့သည် ဇာတိ... ရတနာတို့ကို  
က... နိုင်ငံ... နိုင်ငံ... နိုင်ငံ...  
လောက...။ ပြည်... နိုင်ငံ... နိုင်ငံ...

sonu



Handwritten text in Burmese script is visible on the left margin of the page.



ကြာသော... ဂျွန်နီလင်း မသတ်ပေဘဲနဲ့လော့။" ရွှေကုန် လက်ဖန်း လည်း ကျယ်လောင်...  
လက်တွေ့ကုန်... ဂျွန်နီလင်း လက်ဖန်း၊ ဒုံးတံလောင်း ကို... ကျယ်လောင်... ခံ့သွက်... ခြားလွယ်ခါး...  
ကျယ်လောင်ကား ဒါဟာ... မဂ္ဂိုလ်ပါးခါး။



၁၈၈၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၈ ရက်၊ နံနက် ၈ နာရီ၊  
 ရန်ကုန်မြို့၊ ဝမ်းသာလမ်း၊ ၁၈ နံပါတ်၊  
 အိမ်ထောင်စု၊ မိသားစု၊ ၁၈ နံပါတ်၊  
 နေထိုင်ရာ၊ ၁၈ နံပါတ်၊  
 ၁၈၈၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၈ ရက်။



ကလေး... နား အလွန် ပြီးနေ... ငါ့အလွန်ပဲ



၁၂... ၁၂၀၅:  
 ၁၂၀၅... ၁၂၀၅:  
 ၁၂၀၅... ၁၂၀၅:  
 ၁၂... ၁၂...  
 ၁၂၀၅... ၁၂၀၅  
 ၁၂...





ကျွန်ုပ်တို့က ပေးဆွဲပေး၊ ထိုသူက ကျွန်ုပ်တို့အား  
သို့ ဖြတ်ခိုင်း... ရောက်လာက ကျွန်ုပ်တို့အား  
ကျပ်စွာဆွဲ၍ ရွေးခိုင်း မယူမိကိပ်တော့ရ။

ဟာ... ယူမိအားဖြုန်း  
ဖြုန်းခွာ... ဘယ်...



ပြီး... ကျွန်ုပ်တို့အား ဒုဂိတ်ခေါ်ဝေါ်ခိုင်း  
မယူလာပြီး ဒုဂိတ်ခေါ်ခိုင်း... ကန်ထုတ်  
ပိတ်တော့ရ။



ကျွန်ုပ်တို့က ဂြိုဟ်သီးများ  
ဖြုန်းခိုင်းသွားတော့ရ။  
တကယ်တော့ ဒုဂိတ်ခေါ်က  
ပိတ်ပယ်ကွာခြင်းမဟုတ်။ ပိတ်  
ထားသောခေါ်ခိုင်းကို ထွေး  
ခွာကွာခိုင်း... ကျွန်ုပ်တို့  
သူ ဒုဂိတ်ခေါ်ခိုင်း... ကန်ထုတ်  
ပိတ်ပယ်ခိုင်း

ဘုရား၊ ဘုရား  
ဒါ... ယူ... ယူ မဖြုန်း  
ကွဲ...



ဟာ... ယူ... ယူ... ယူ...  
ဟာ... ယူ... ယူ... ယူ...



ဒါဟာ... ယူ... ယူ...  
ဒါဟာ... ယူ... ယူ...



















အိမ်... ဒါ... ဗူးက... ငါ့ကိုခေါ်တာ... တာ  
ရေရေ... ပါး... ခေါ်... အခုကလေး... ဆိုပေမဲ့  
ခေါ်တာက... ခြင်္သေ့ကလေး... ခေါ်တာ...  
ကလေး... ဆိုတာ...



လူကလေး... က လက်ဖက်ရည်... ဆိုတာ  
ဆိုတာ... ဆိုတာ...



လူကလေး... အခုကလေး... တာ  
ဆိုတာ... ခေါ်တာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ...



ငါ့... အခုကလေး... ဆိုတာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ... ဆိုတာ...

ဆိုတာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ...  
ဆိုတာ... ဆိုတာ...





ကျွန်ုပ်တို့ အဖေ့အမိ... အိမ်ထဲမှာနော် မှီခို နေရန်  
ရှာရတာပဲလား ပြန်သွားပြီ... ..

ဟဲ့... အိမ်ထဲမှာနော် မှီခို နေရန်  
အဖေ့ အမိ... အိမ်ထဲမှာနော် မှီခို  
အဖေ့ အမိ... အိမ်ထဲမှာနော် မှီခို



အဖေ့ အမိ... အိမ်ထဲမှာ  
အဖေ့ အမိ... အိမ်ထဲမှာ  
အဖေ့ အမိ... အိမ်ထဲမှာ

အိမ်ထဲမှာနော် မှီခို  
အဖေ့ အမိ... အိမ်ထဲမှာ  
အဖေ့ အမိ... အိမ်ထဲမှာ













ထိုမျှလောက်အိမ်နီးပြားရင်းတော၊ လွန်ပြီဟ...  
လွန်ပြီဟ... တစ်လွန်လွန်... သွားရလေတာဟ...

ဟဟ... လေသံပြီဟ... ဒီအိမ် ဒီအိမ်ဟ...  
ဟ... လေသံပြီဟ... မရှိတော့ဘူးဟ... ဟဟ...  
ဟ... မဟုတ်တော့ဘူးဟ...



လွန်ပြီ... ဆိုရမယ်... လွန်ပြီ... ဆိုရမယ်...  
ဘယ်လောက်... ဘယ်လောက်... ဆိုရမယ်...  
လွန်ပြီ... ဆိုရမယ်... လွန်ပြီ... ဆိုရမယ်...  
ဘယ်လောက်... ဘယ်လောက်... ဆိုရမယ်...  
ပြန်လေရတာ... ဟဟ... ဟဟ...

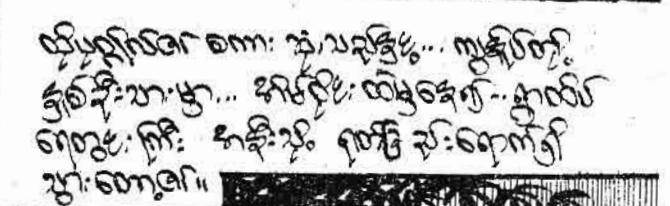


လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...  
ဟဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...  
ဟဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...  
ဟဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...



လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...  
ဟဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...  
ဟဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...  
ဟဟ... လွန်ပြီဟ... လွန်ပြီဟ...











ကျွန်ုပ်ကား ဘူးကို လွန်စွာမှပေး  
တေးတေးမှတော့၏။  
မိမိ မကျလေသဘောကွဲကွဲ  
က, ဝယ်... ယခုလိုသာ...  
ကျွန်ုပ်မည်သူ့ မှီက... ကျွန်ုပ်၏  
ဘဝမှာ ဒုက္ခပေးလှယ်  
တော့ကိမည် ဖြစ်သေး။





လူနာကြီးပဲ... သူ့ ကိုယ်ပဲ... လူနာပဲ... လူနာပဲ...  
 မိမိတွေ ဘယ်သူ... ပဲ... လူနာပဲ... လူနာပဲ...  
 လူနာကြီး... ပဲ... ပဲ...



မြို့ဝန်ကြီးရုံး  
မြို့နယ်များ၊ နယ်များ  
မြို့နယ်များ၊ နယ်များ  
မြို့နယ်များ၊ နယ်များ





အခြားဘာသာနာမကျေမကောင်းလက် ကျွန်ုပ်တို့ကို  
မိမိတို့ဘာသာနာမကျေမကောင်း... ကျွန်ုပ်တို့အား နာမ  
ကျေမကောင်း ဘုရားအားလုံးကို ပြန် လည်စစ်ဆေး  
လုပ် နေမည်ဆိုပါကလည်း။

ငါ့လက်ထဲမှာလဲ၊  
အားလုံးကို  
နာမကျေမကောင်း

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဟိုတော့ ဒီတော့  
ပြေး... အာတုတ္တကလေး  
နာမ ကျေမကောင်းလား...

အေး... ဘာပဲ အားလုံးကို  
ဘုရားကို နာမကျေမကောင်း

ငါ့ဘုရားအားလုံးကို ဟိုတော့  
ဒီတော့ ဘုရားအားလုံးကို ဘာသာ  
ကျေမကောင်း... နာမကျေမကောင်း... ငါ  
ဘုရားကျေမကောင်း... ဘုရားအားလုံး  
ကို ဘုရားကျေမကောင်း... ဟို...

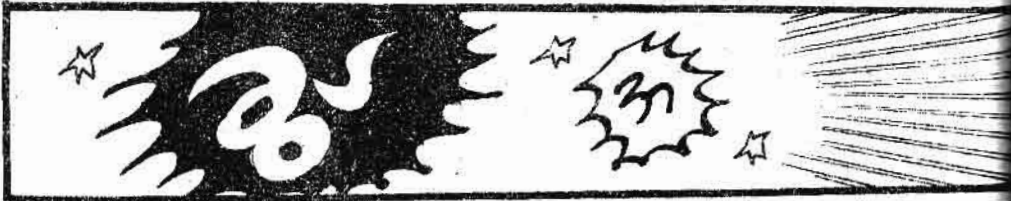
မိမိတို့ဘုရားကို လွန်လွန် ဘုရားအားလုံး  
ဘုရားအားလုံးကို လွန်လွန် ဘုရားအားလုံး  
ကို လွန်လွန် ဘုရားအားလုံး



အေး... ဘုရားအားလုံး  
ဘုရားအားလုံးကို ဘုရားအားလုံး  
ဘုရားအားလုံးကို ဘုရားအားလုံး  
ဘုရားအားလုံးကို ဘုရားအားလုံး  
ဘုရားအားလုံးကို ဘုရားအားလုံး



သူတို့ကစီ အိပ်ကား ခုခို...  
အိပ်ရာပေါ် ဝတ်စုံအိပ်ရာ  
အိပ်ရာပေါ်အိပ်ရာ...  
ကျန်ရစ်သူ...  
သူတို့ အိပ်ရာ...  
လွှဲလွင့်သေး...



မျက်နှာကို ဘေးထိုးခံရတာ... မလေးလောက်...  
လက်တွေ့တော့... ကျန်ရှိသူ... ထိုးခံရတာ...  
ကား ရွတ် ဗားဗား... ရုပ်ချေပြီး...









ကျွန်ုပ်ကား... စိတ်ထဲမှမတော့  
နပ်လွှာဆုလည်း သူတို့ကား  
ကျွန်ုပ်ထက်... ဇနီးမိတ်  
ထက်ပိုများ ပြစ်ရကား  
ပြန်မပြောဘာဘဲ စိတ်ပျက်  
လက်ပျက်... ပြေးပြန်ထွက်  
ခဲ့ပြီး ငွေလယ်လမ်းဆုံတိုင်း  
ကျောက်ခဲရတာ။



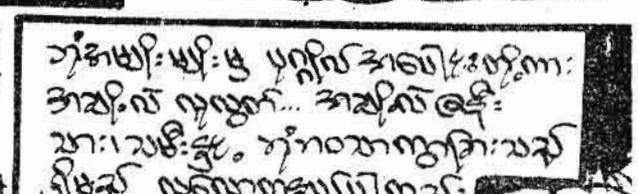
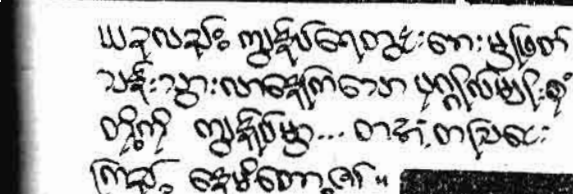
ရဲရဲအေးအေး... ရှေးက... ကျွန်ုပ်လေး လုပ်နေကြတာ  
ငွေ ကလေးများကို... တွေ့ရ... ကျွန်ုပ်...  
ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးကြီး များကို သတိရမိတော့တာ...



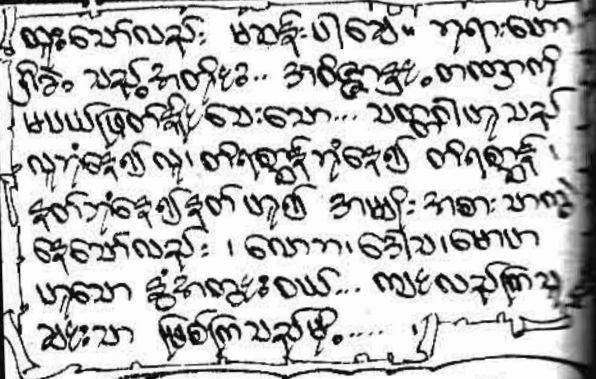
သူတို့ကား... ကျွန်ုပ်တို့  
မတွေ့... ကျွန်ုပ်လည်း  
သူတို့တွေ မှုတ်  
ကျောက်ရဲ... မိမိ  
ယာယီတည်းနဲ့  
ရဲရဲ... အဲဒီ... ပြန်  
တွေ့တော့...













နာနာဘဝ အသက်ရှင်နေပြီဖြစ်  
သေး... စိန်ယာ... နာနာဘဝမှာ  
အဖို့... နေရေး... စားရေး... ဟဲ့...  
အသားကျ အသားဖြေ နေပြီ  
ဖြစ်သော်လည်း...

မိုးကြိုးကလေးလည်း... ဒုတိယ  
လွှဲက... ခေါ်လေအုံး... ဟဲ့...  
လုပ်နေသေး...



ကျွန်ုပ်ကို ဖုလက်ဒွာ မှား အဖို့...  
နေရေး... စားရေး... အတွက်... ပုပုနဲ့နေရသလော... အို...



နေရေး... စားရေး...  
အတွက်... ခေါ်...  
လုပ်နေ... အို...

လူ့ဘဝ... ဆိုလည်း... လောက... ဟဲ့...  
လုပ်လေ... ဟဲ့... လာအိမ်လေ... သောက်...  
လုပ်ကွက်လုပ်ကွက်... လဲ... နေပုံစာရ... လေး... ဟဲ့...  
သန့်... ခေါ်... စာရ... လုပ်... ပုံ... ၁၀၇ ရှိမယ်...



ကျွန်ုပ်... ဟဲ့... ကျွန်ုပ်...  
လူ့ဘဝ... ဟဲ့...  
နေပုံ... ဟဲ့... အိမ်...  
ကြိုက်... ဟဲ့... အိမ်...  
ကြိုက်... ဟဲ့... ပုံ...  
ပုံ... ဟဲ့... အိမ်...  
အိမ်... ဟဲ့... အိမ်...  
အိမ်... ဟဲ့... အိမ်...  
အိမ်... ဟဲ့... အိမ်...



အိမ်... ဟဲ့... အိမ်...  
အိမ်... ဟဲ့... အိမ်...  
အိမ်... ဟဲ့... အိမ်...



ငွေပေါ်မှာ မှားကလေး၊ ခြေကောက်မှာ...  
ခွက်ခွက် မှားကလေးကို ဝယ်ကြရအောင်။



ခွက်ခွက်... ခြေကောက်...  
မှားကလေး၊ မှားကလေး...



ခွက်ခွက်... ခြေကောက်...  
မှားကလေး၊ မှားကလေး...

မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...



မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...



မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...

မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...  
မိသားစု... မိသားစု...





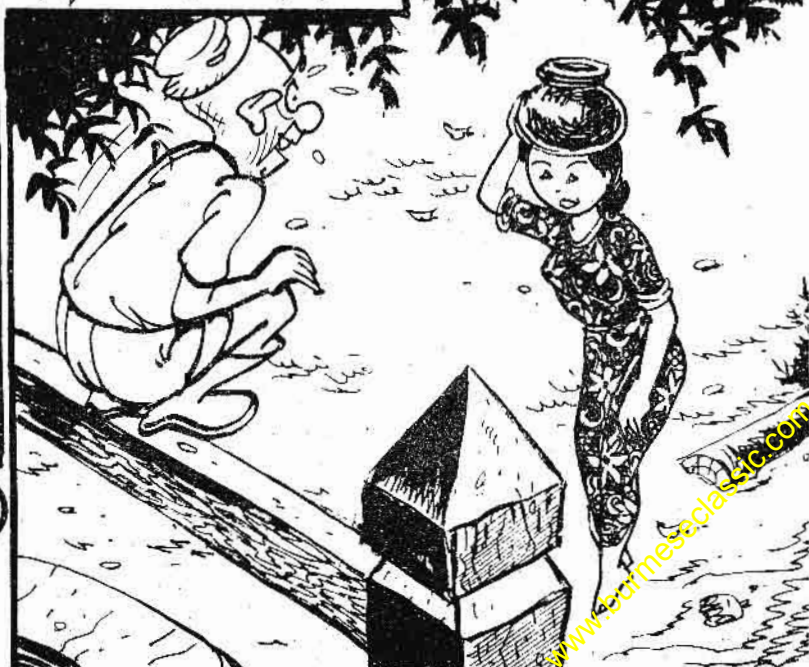
သို့ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိဘဝရောက်  
ကံကံ ကျွန်ုပ်တို့ ပျက်စီး  
ဒီလောကီ ပျက်စီး ဒီလောကီ  
ဖြင့် အသိတို့ကား  
သုကံသို့ ဖြင့် နှိပ်စက်  
စိန် စိန်ပေး... ရောက်ခဲ့  
ပေးပြီတည်း။



ကြည့်ပါဗျား။ ခုလို အမျိုးကြီး ၊ အမျိုးငယ်၊ အမျိုးလတ်  
တို့ကား ကျွန်ုပ်တို့ကလေးလေး သို့ရောက်သလိုပဲ ပြောကြတာ။



မိမိကလေးဘဝတို့... ဝမ်းနည်း စိတ်ပျက်နည်း ယခုအခါအခါ  
တစ်ခု ပေးတတ်တဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများ ပြီးပြီ ဖြစ်နေကြတယ်  
ကလေးတို့ အချို့ကား ကြည့်နေတတ်ပြီး ကြည့်နေ... ရတာမဟုတ်  
ကလေး ကလေးပဲ သတိပေး...။

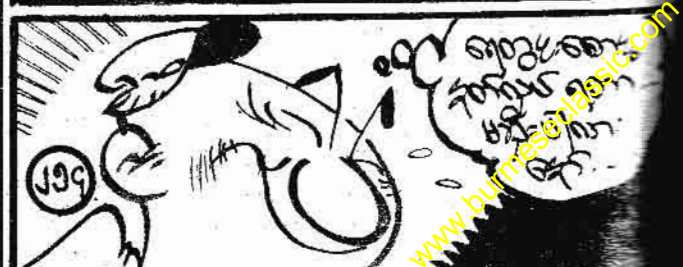




သန့်သန့် အစား ဘုရားသန့်သန့်  
လူသန့် လူသန့်... ဘုရားသန့်သန့်  
သန့်သန့်လူသန့် လူသန့် သန့်သန့်  
သန့်သန့်သန့်သန့်... ဘုရားသန့်သန့်



ယခု ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂဟတော်...  
ဤသို့လေရာ... ဝေဒနာလေရာ...





[illegible]





လူနဲ့ပဲ စကားပြောရ၊ အကြံပေးလို့မရ၊  
လေးပဲ အခုနဲ့ ယေမော့မှာပဲ...



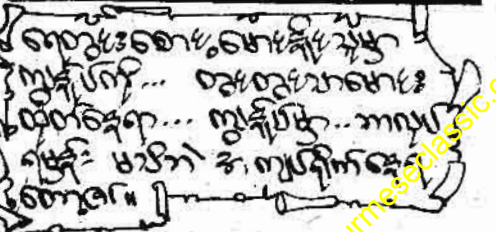
















မေးခိုင်းပုံက ကျွန်ုပ်တို့ အား  
လွန်လွန်းလွန်းလွန်း... ဖြစ်လေ  
နေရာမှထားပေးလေ နတ်  
တော်လာပုဒ်... ကျွန်ုပ်တို့  
ဝမ်းသာဒုက္ခဖြစ်ပွားရ၏။

ရေတွင်းတေးနတ် မေးခိုင်းပုံက  
ပုံထက်ပို၍ ဘေးနတ်တော်လာ  
ပုဒ်... မာယာသစ် ခုန့်တို့ပြုစု၏။

အမျှပေး  
တေးနတ်တော်လာ...  
ဖြင့်လေ နတ်တော်... ဒီက  
ကျုပ်တော်ကျန်ရစ်



ဘုရား... ကျွန်တော်... ကုန်း... ကျွန်ုပ်တို့  
ဒီတိုက်ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်တော်...  
နေရာမှ... မေးခိုင်းပုံပါကွ...







ရဲဝင်း၊ စော၊ စောနိုး သူက သူ့အထက်လူမှ  
 လောက်သန် သိတာလည်း မျက်နှာပျက်၊ နှုတ်ပိတ်  
 ခွားတင်။ ကျွန်ုပ်က မာမာသာ ခုတ်ကောက်မိတာပေါ့။



ပြန်လည် သထားလေးရေးမျိုး နှုတ်ကား  
 ခေါ်မိကို လွှဲလွှဲခါရရ။



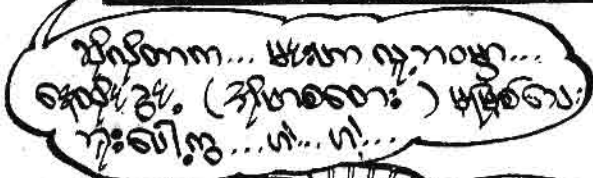














မြန်မာန် လွယ်ဖာ... မြန်မာန်လွယ်... ဗားကဒီကတော့  
ဒီထက်က ဒီကတော့ဒေသက... ဒါနဲ့ကတော့ ဒီကတော့ဒေသက...  
ဒီကတော့ ဒီကတော့ဒေသက... ဒါနဲ့ကတော့ ဒီကတော့ဒေသက...



ရေကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
လွန်ကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
လွန်ကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
လွန်ကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
လွန်ကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
လွန်ကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
လွန်ကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...



ဒီကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
ဒီကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
ဒီကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
ဒီကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
ဒီကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
ဒီကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...  
ဒီကတော့... ဒီကတော့... ဒီကတော့...





၃၆၁၄ အမည်အောက်၌ ဂန္ထဝိသ  
 ရုပ်သွက်ကား မရှိတော့...။ ဂန္ထဝိသ  
 ရုပ်သွက်သမာ... ဂန္ထဝိသကား တွင်  
 ရှိနေသော... တွား အရိယဂုဏ်အ  
 သွက်ပေါ်လစွာ မတွေ့ရတော့။



စွပ်ရိုက်လဲ နေရဲ့၊  
 ကားထွက်တာ၊ မဟုတ်ဘူး  
 ဒါမှ ကယ်ရိုက်မှာပါ

classic.com



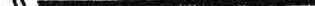
ମୁକ୍ତିପତ୍ର ଆପଣଙ୍କ... ସାହି. ମୁକ୍ତିପତ୍ର: ୧୨ ୩୫  
ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ. ୨. ମୁକ୍ତିପତ୍ର: ୧୨ ୩୫



ဒုတိယ... ကာလအတွင်း  
၀၄.၁၀.၂၀၀၀

ကျွန်း... ကျွန်းထဲမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူ  
များ... ထိုသို့ဆိုလျှင် ဘုရားရှိခိုးပေးပါ။



အဲဒီမှာ ကျွန်ုပ်တို့က ကလေးတို့ကို အားပေးတာကို  
အားပေးတာ... ကျွန်ုပ်တို့ အားပေးတာ မှား မှား မမှား  
မဟာ... အားပေးတာ မမှား... ချစ်ခင် လက်ခံတာမရှိ  
မဟာ " 





သွယ်ဝင်အစိုး၏ “နဂါးပျံ ခေါက်စွဲဖို့” ကေးဗွ  
 နောက်ပိုင်း အောက်ဝယ် ဝိုင်းရင်း ခြောက်မည်ဖို့  
 မည်မှ စစ်ဆေးသွားရမည်ကို စစ်ဆေး၍ မနိမ့်အောင်  
 ပြုစုနေလေ့ရှိ၏။

ပရိသေ့ဘေသာနာ...  
 ပရိသေ့...  
 ပရိသေ့...  
 ပရိသေ့...  
 ပရိသေ့...  
 ပရိသေ့...



ကျွန်ုပ်လည်း ဝတ်ခဲ့  
ပြန်အံ့ဟု ရန်ကုန်မြို့  
၁၄-၈-၆၈ ရက်နေ့

ဝိညာဗျားဗျား ခေါက်စွဲဗျားဗျား  
စောက်ယဗျား စောက်ယဗျား  
ခေါက်စွဲဗျား ခေါက်စွဲဗျား





ဖိုးထွန်ကလေး ခေါက်ကွဲရက်၊  
ကြာရက်တို.ကို ဒါးပါးစာ  
စားသောက်နေကြသည်ကိုတွေ့ရုံက  
ရော ဂျွန်ပလည်း ဖိုးထွန်  
စိတ်မထိန်း နှိုးစော့ဘဲ လှမ်းဝှံ  
လှိုက်သည်။



ဂျွန်ပလ် ၇၄၀ကို မနေ့နံနက် အပေါက်  
ဘိုက်ဂျွန် ဂျွန်ပလ် ဖိုးထွန်  
လှေစဉ်ကလေးတို့



ဟီး!  
ဒီဒါဘဝကလေး... အစောင့်  
မိလားတယ် နားထား  
ကျေးဇူးတင်တယ်  
သားလေး သား  
သေသေးတယ်...

စားသောက်ဖို့က... အစောင့်  
မိလားတယ် ဒီဒါဘဝကလေး...  
မဟုတ်ဘူး၊ ဒီဒါဘဝကလေး...  
အသက်ထွက်နိုးတယ်...





ကွန်... ဒါနဲ့... ဒါနဲ့...  
ဝက်... ဖိုက်... ဒေ...  
ပုဂ္ဂိုလ်လည်း လေး... ဒါနဲ့...  
စား... ဟု... ပို...





ကျန်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို  
တကား တကား အကယ်၍  
ဆိုပြီး ဆိုနေတာကိုး...  
အရမ်း ပတ်ဝန်းကျင်တော့...

ဆိုရ နောက်ကတော့ကတော့... တော့က  
ဘာ ပြီး ကျွန်းတော့...



သားတော့လည်း စိတ်မှာ... ပြောတာက...  
ပို၍လည်း... တစ်ခါတစ်ရံ... အခုမိတာ...  
တော့...

ဆိုရမှာ ဆိုတာ...  
လူတွေ အထိတ်တလန့်... မြတ်မှာ  
စိုးလို့... နောက်ထပ်မှာ...  
ဆို ကျွန်းဟန်တယ်  
ဟန်...



မအိပ်လည်း...  
ပါမည်လော...  
ကိသု... ပါလော...  
ခေါက်ကွဲ... ဆိုရ  
စားကြွေး စားကုန်  
အဖျက်ပျက်မှာ...  
ပေရ... အဖျက်ပျက်  
တောင်ကို နှစ်သေး...  
ပြီး... စေ့စောက်က...  
မိမိရည် ယက်ရည် စား...  
သောက်နေသော ကျန်  
အဖျက်တော့ပျက်...  
ဆိုအား... တော့က...  
သောတော့... တော့...



သုတ ပြောသော...  
ဧည့်သည်... တယ်မှာ... မှတ်  
နေရင်း မှတ်

ဟဟဟ  
ဟဟ

ဟဟ

၁၇၀

















ခုနု... နားထောင်မယ်... နုနု...  
အားရပါရ ဖူးရတော့... မယ်...  
ကြားသေး... နားထောင်ပါတော့  
အဆွေ... အဖေ...

မေးမိတာနဲ့အို...



ကုန်တော့... နုနု...  
အို... အို... အို...  
အို... အို... အို...



အို... အို... အို...  
အို... အို... အို...  
အို... အို... အို...

အို... အို... အို...  
အို... အို... အို...



အို... အို... အို...  
အို... အို... အို...

အို... အို... အို...



အို... အို... အို...  
အို... အို... အို...

















ဒါနဲ့ကားကပ်ပြီး  
လေးငါးနဲ့ ကျပ်ခေါ်ပါ  
သေးတယ်... ဘယ်အိမ်လို့  
တုတ်တုတ်နဲ့ မကျပ်ဘူး  
ဗျ...



ဒါနဲ့ ကျပ်လည်း  
ပုပ္ဖ ခြုံလားဆိုပြီး  
ပဲခွံတော့ ပျဉ်ကားကနေ  
သေးနဲ့ ကြည့်လို့က  
မိပါတယ်... ဟီး... ဟီး...



ဟော်တာပေါ့၊ အဲဒီသူက... အေးကုသွေး  
သားနဲ့ မင်္ဂလာဒုံသူကနဲ့၊ ဘိုလိတော့  
ဘာလဲ၊ (ကန်လွှာချက်) ဆိုလား... ဟီး...



ဝါသနာ ပါလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျပ်လို့  
သက်ခေါ်မိတော့နဲ့ဗျ၊ ပျဉ်ကားကနေ ကြည့်ရတာနဲ့  
ကောင်းနဲ့ ကြည့်နေမိတော့တာပေါ့၊ ဟီး...









ကျုပ်အဖြစ်  
ကတော့ ဒါပဲပဲ  
ကိုတတ်ဖို့ ရ...



ဒို့... ဒေပါဒို့ အဖားဟာ... ကုန်းတော့မှာ  
သေးဟာ... ကျွန်တို့ရဲ့ ခွာကိုရောက်လာ  
ရတာလို့...



အဲဒါက... ဒို့ပေါ်မှာ... ကုန်းတော့  
မှာ... ပြန်လည်နေရာ... သေးလေး  
ရဲ့မျှော်က... ကုန်းတော့မှာတော့  
နေရာလွတ် မရှိဘူးကွဲ့တ!

နေရာ...



အဲဒါနဲ့ အဖားတို့ကြံစဉ်က  
နေရာသေးလေးရဲ့မျှော်... ဒီ ကျုပ်  
အတွက် အကုန်အသေ တော့တာနဲ့  
ရောက်လာတာ...

အခုကတော့... မရက်စရာနဲ့... ဒီလို နေရာ  
တစ်ခုရဖို့ရင်... လွန်စွာအားပေးရ  
တော့မယ် ကျွန်ုပ်တို့ကလေး... ပြန်လည်  
ကိုပံ့ပိုး အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ  
တော့မယ်



ကျုပ်  
ကျုပ်





ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ့်အတွက်  
မိတ်မကောင်းဖြစ်ရ  
ပေးလည်း ကမ္ဘာ  
တစ်ခုလုံး သန့်ကိစ္စ  
မဟုတ်ဘဲ... ကျွန်ုပ်တို့  
ခန္ဓာကိုယ်ပျောက်ဆုံးမှု  
အတွက်... မိတ်မကောင်း  
ရောက်နေပါပြီ...

က... ကျွန်ုပ်တို့  
အိမ်... ကိုယ့်အ  
ဆောင်မှာ ခေတ္တ  
ပေးတာပေါ့...



ဟေ့...  
နေပါနဲ့...  
ကျုပ်တို့ဆောက်တည်  
ပေးလို့... ပါ  
အများ... ကယ်  
သွားမလို့...  
ဟေ့...



လာပါ... ဒေါ့... ဒေါ့...  
တုန်းက... အခုက...  
ဒေါ့...  
ဟေ့...  
ကျုပ် ကိစ္စပေးပြီဆို  
လို့ပါ...



လာစမ်းပါ... အိမ်ကပ်တို...  
ကျုပ်တို့... ရောက်ခဲ...  
အလေး... ကိုယ်...  
အိမ်ကပ်တို... ကျုပ်...  
လုပ်တာ...  
ဟေ့...





ကျုပ်နဲ့ စကားပြောရင် ကျန်ုပ်လည်း  
အလေးကြီးလေးနဲ့က... ဒီတုန်း  
မဆက်တော့ဘူး အိမ်က  
တစ်ဖုန်း တည်း ပြေး အဲဒါတော့...

ကျန်ုပ် အဆင့်တစ်ခုမြင့်မလာဘူးလို့  
ပြောရတာ... တောထဲမှာလည်း... ကျန်ုပ်တို့  
ပြန်အောင်ကြိုး ကိုတွေ့တဲ့ အိမ်နွယ်  
ပြန် သယ်လာကြတာဖြစ်တယ်လေသည်။





ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ပို ဒုန်း  
စိုးရိမ်ပဲ... ကျွန်ုပ်အိမ်  
ပိုရောက်ဖို့ တော့...  
အိမ်တွင်းက လှည့်လည်  
အဆက်အသွယ်နဲ့...  
ရောက်ရှိနေမယ်...။



ကျွန်ုပ်လည်း လှည့်လည်ပဲ... အဆက်အသွယ်နဲ့...  
ရောက်...။



အခု ကြည့်ပါလား... ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တော် လှည့်လည်ပဲ... အဆက်အသွယ်နဲ့...  
ကျွန်ုပ်တို့ စားသောက်ဖို့... အိမ်တွင်းက... အဆက်အသွယ်နဲ့...  
ရောက်...။















က...က တော်ကြပါစော့... အိပ်ခါရော့...  
အညို... ခို... လိပ်...  
အဆော... လိပ်... ခို...



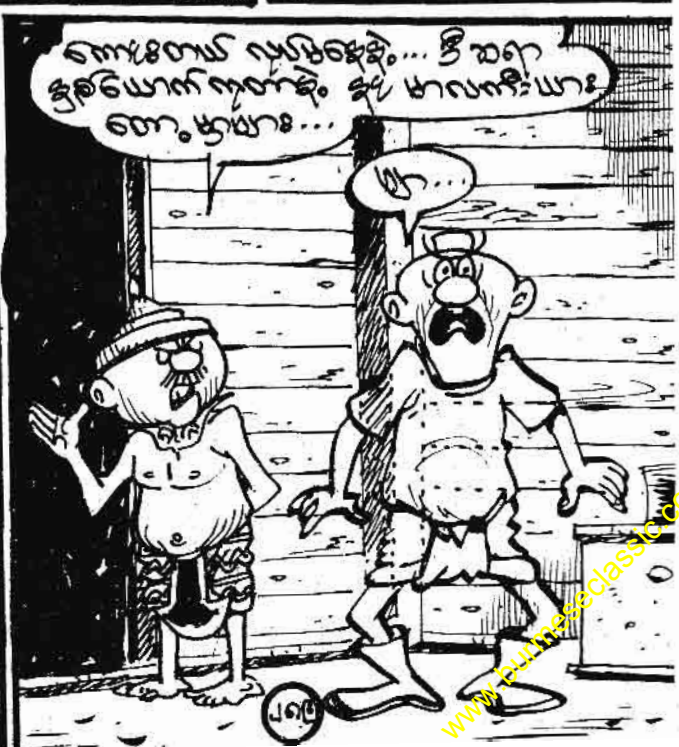
ကျွန်ုပ်တို့... နှစ် ၁၀၀ ကျော်... ထိုသို့လည်း ဝမ်းသာစွာ... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...  
 နှစ်လည်း ကယ်... ကယ်... ဝမ်းသာစွာ... မသိရသေး... အကယ်၍...  
 ...





ဒီ အတော်အကွယ်တော့၊ ဒီလို  
လုပ်တာလုပ်တာ... ဖတ်ဖတ်မိမိမိ  
ဟန်နဲ့











ဟုတ်သန့်။ သရက်ကို ခိုးရောသုံး  
က... ကျွန်ုပ် ဝတ်ကျယ်လုံး  
ဒါက ပယ်ဖွဲ့ဖွဲ့ဆေးယာဖွဲ့  
လိပ်ကပ်နေသလို ကျွန်းမှာ  
ရော့ မျိုးလေး ဝေးကောက်က  
လည်း နားကပ်ဖွဲ့ ဟိုစမ်း  
ဒီစမ်း လှယ်နေသေးပြီ...။

ဒါတွေက ဝက်က  
သေခြင်တာ ဖွပ်



အိပ်စားနပ်ကပ် စိတ်မချပဲ ပြန်ပြန်  
ကျွန်ုပ်လည်းကပ်ကပ်နဲ့ ခွဲခြောက်က...  
ကျွန်ုပ် ခွဲကပ်သိ သိသိ သွားတာ...။



အို... အို... လူက... ခြေဖိခံရောက်မှ ငါ့သက်သာမှာ...  
က... သွားလေး...





ကျွန်ုပ် အိပ်စား...  
ခိုက်ကား ကျွန်ုပ်လေး  
လည်း... သူ့အကယ်၍ပျာ  
စိုးရကား ကျွန်ုပ် ကို  
အောင် မည်မျှ ပြန်လဲ  
စေမလဲ သန့် မသန့်။  
ကျွန်ုပ်အား လျှပ်  
ဂျက်ရုံနဲ့ အားမရ  
အလုပ် ပြုစေမလဲနဲ့။  
အလုပ်လျက်  
နေစေတော့၏။



မနေ့တစ်ရက်လျက်နေစေ  
မလဲနဲ့။ အလုပ်လျက်... ကျွန်ုပ်  
ဗြ... အလုပ်လျက်... မနေ့  
မနေ့နဲ့ ရှိနေရတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း... အိပ်စား... ခိုက်ကား... ကျွန်ုပ်  
အိပ်စား... ခိုက်ကား... ကျွန်ုပ်  
အိပ်စား... ခိုက်ကား... ကျွန်ုပ်





ကျွန်ုပ် အခါ အခါကို  
လာရောက်ကြည့်ရန်  
ကြံစား ခွင့်ရသွား  
အခါပေး ကား အသစ်  
တိုက်ပေး ပေးကြလေ  
တော့...။

ဝန်းကျင်မှာ ဆူညံသံများဖြင့်သာ ဘေးအန္တရာယ်  
ကျန်ရှိလျှင်... ဘက်လည် ဘက်လည် ပြန်ကြည့်သွားကာ...  
အလယ်လက်ပြန် လဲကျသွား၏။ မျက်စိကို  
အားယူ၍ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ...



ကျွန်ုပ်ရဲ့ ကပ်လီယာ... လက်ဖြင့်... အတန်းမီလိုက်  
လျှော့လိုက် လုပ်နေတာ ကျန်းမာရေး များလေး  
မော့မော့ ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

ပြေးလော... ပြေး  
နီးသွားပြီကို... အပ  
မို့ သွားပြီ... အနီး  
ဟုတ်တယ်လော၊  
ပြေးလော၊ ပြေးဟ



ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ ဒီကားနဲ့ပြန် မှန်  
လာပြီလား... မသေတော့ဘူး

အိုးရော့အစ် ကာယသုံး ကျွန်ုပ်နဲ့ မှေး... လက်ဝါးရော့ဖတ်  
ဝန်းကို ခမ်း ဘယ်ပြေး...



ဟုတ်တယ်  
သွေးလည်ပတ်မှုနဲ့  
စာအေ ဇာတ်ပုံနဲ့  
ပြန်နေပြီ...  
နီးသွားပြီ ဘယ်  
ဂျာနယ်

ဟယ် ဘာကိုပြောတာ!

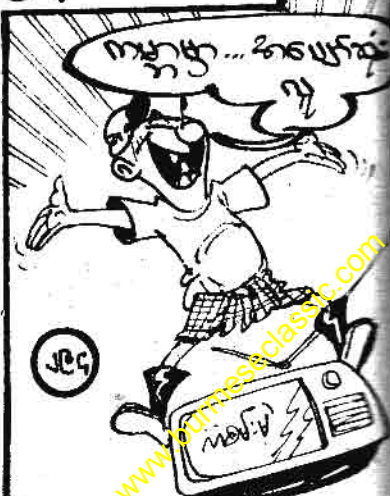




ပဝံ့ဒ်သီအားရှုဖို့ ပေးကြသော အဆုံးစကားများကို လွန်ပြီဟု ခေါ်ဆိုကာ အဘယ့်ကြောင့် အခြေပေးသူမှ မောပရဲနွမ်းနယ်ပြီဟုလည်း ခေါ်ဆိုခြင်းကို လွန်ပြီ ဟုကား...



ကျွန်ုပ်ကား အမှတ်ပေးမသေ  
တော။" ဂျက်နီ. တစ်စော  
ပြန်တော့ကတည်း. ခေတ်ပြောင်း  
ယခုအခါကတည်း လောကဌ  
ကျွန်ုပ်လောကဌပေးမသေ. အမှတ်  
ပြန်ပေး. မသေ...။





အစဉ်း နားလည်လွယ်လှစေရန်၊ ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်နိုင်စေရန်၊  
 ပိုမိုလက်တွေ့ကျကျ ပြောဆိုရန်... အကယ်၍ နားလည်နိုင်ပါက... "

ဒဂုံ... ယောနိုး... ဒီး... ဒီး... စတင်ဖို့ မယောနိုး... အများက  
ပိုမို ပြစ်လေးစားမဟုတ်ဘူး...

37: ၇၇၇...၇၇၇

ကုန်လက် ထောက်မပေး၊ ဟုပဲ သိရ  
ပေမိမ့်။" ဘယ်ပေါ်မှ ပြောကစား  
က... နောက်တွင် ကားပေးသမ္ပု  
ပါက... ကျွန်ုပ်... ချစ်ပါဦး။  
ကျွန်ုပ်တို့ ခြောက် အသက်  
ပေးကုန်မှာ မရပါဘူး။"

လမ်းကြောင်းကို ဖော်ပြရန် အတွက် အချက်အလက်များကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြပါမည်။

បោះឆ្នោត បង្កើតក្រុម  
កម្មករស្រែ... រួមគ្នា។

ဟေ့...ဟေ့ကဲ၊  
သနားကိနိး

ငါတယ်ပဲ...ဟွန်း

ဒါနဲ့... ငါ  
အဆင်မပြေဘူး  
ခင်ဦး

109



ကျွန်ုပ် မသေမှန်း သိ၍ ဣသားဗွားကား စုရုံး ပြန်လည်ရောက်၍ လာကပ်သန့်မှာ...  
ကျွန်ုပ် အိမ်လုံး ပြန်လည်တည်း။ ကျွန်ုပ်ကို ခုတ်ခွာပေါ့... ဂျဗွားကား ဗွားပြား  
လျှောက်ကော့မို့။

ငါ့သေမှ... ဂျဗွားဗွား ဗွားဖြိုး ၀းဒိုး အသုက ခိုးခိုးကို  
ခန့်ခွာပဲ...

၁၇၀%... ၇၀၀%...



ကျွန်ုပ် သာ အိမ်နီးပါးသေကပ်... အခိုး သယ်  
ဝယ်မှ ဣသားဗွားကား ခုတ်ခွာ... ခုတ်ခွာ...  
၀းဒိုးနဲ့ ခြေကွဲ ကျောက်လေလိပ်... မနပ်။  
သို့သော် ဖွားဗွားဗွား... ဖြာလိပ်... မနပ်...  
မဟုတ်... နှုတ်... ကမ္ဘာ... ၀းဒိုး... ၀းဒိုး... သာ  
ကျွန်ုပ် သေကပ်... မနပ်...။

သို့သော်... ဣသားဗွားလည်း ကျွန်ုပ်ကို  
ခြောက်သက်က... ဖုတ်ဖုတ် ပြန်ကပ်သော  
ကျွန်ုပ်နဲ့... မသေမှ... နှုတ်... သာ  
ကျွန်ုပ်... ကော့မို့။



မဲးဒိုး ပြန်နေတာနဲ့  
ခိုးတုတ်ပြန် အသုက ပြန်သွားတာ  
အတော်ပဲ... ရှေး...

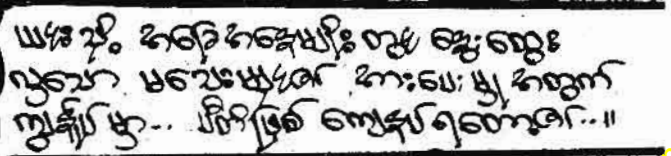
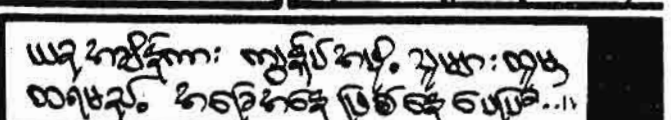
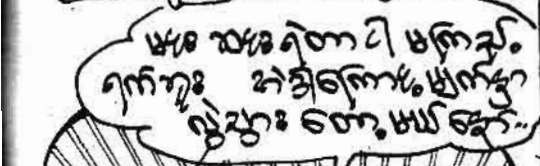
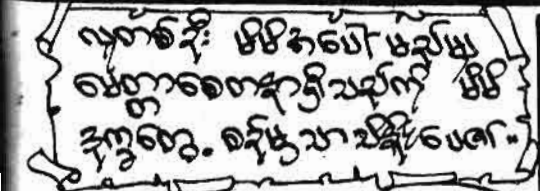
ကပ်...  
ပြန်ကပ်... သွားခါး  
ကပ်... မနပ်...



ကပ်ကပ်သွား

ဘယ်မျှ...







မသေးမှတ်ကား အပြောအဆို... အကယ်  
ပိုမိုပင်... ကျွန်ုပ်တို့လည်း လေ့လာမည်...  
အခါ အခါတစ်ခါ... ကိုယ်တို့လည်း  
လေ့လာမည်...

ကိုကိုတွတ် သာမန်ပြီဟာ  
အားလုံးနော်... အတန်းပယ်



အိမ်ထဲမှာပင်... အလုပ်လုပ်ပြီး... ပြန်လာ  
လား... နေ့... အခါ... အခါ... အခါ...  
ပြန်လဲ... ၁၁



လမ်းမပေးရက်... အခါ... အခါ...  
ကျွန်ုပ်တို့... အခါ... အခါ...  
အခါ... အခါ... အခါ...  
အခါ... အခါ... အခါ...

အခါ... အခါ...  
အခါ... အခါ...



အိမ်ထဲမှာပင်... အလုပ်လုပ်ပြီး... ပြန်လာ  
လား... နေ့... အခါ... အခါ...  
ပြန်လဲ... ၁၁

အိမ်ထဲမှာ... ကိုယ်တို့လည်း  
လေ့လာမည်...



အခါ... အခါ...  
အခါ... အခါ...





ကုန်ကုန်ဝတ်ကုန် ကြက်စွယ်ပြောင်လေး  
လှည့်ကုန်ရမယ်...

කතෙකු ලුහුඬුයි!!

ආපොතක්දීලා පිටි පුහුල ක්!  
පිළිපත... ආපොතට පිටි...

මිනිසුන්!

၃၆။ ဂုဏ်အာဇာနည်  
 ကြာလာသောအခါ  
 ကျွန်ုပ်တို့... အောက်ပု  
 ထူထူထေးထေး...  
 ပြစ်လှောင်။ တစ်ကို  
 အားဖြင့်... လမ်းစမ်း  
 လောက်လှည့်... ယခု  
 အခါ၌... ကျောက်ခဲ  
 ခေါ်ဝေါ်။



ဒါမိတ္တု မှီကကလေး ကလည်း ဖွါ  
မသေး ဖွါ ကလည်း ငါ့ဗွား ဖွါ  
ချေးရောင်း ပြီး... ဒါမိတ္တု ဖွါ  
သန့်က ဖွါလေရာ ကျွန်ုပ်တို့  
တစ်ဦးတည်းသာ... လမ်းလျှောက်  
လေ့ကျင့် ပြီး။



လေ့ကျင့် ရန် စိတ်မပါ သန့် ကို ဒါမိတ္တု  
တုတ်တုတ်တုတ်နဲ့ ရှေးဦးနဲ့  
တစ်လုံး ပြီး နာခံရ ပြီး ရှေးဦး



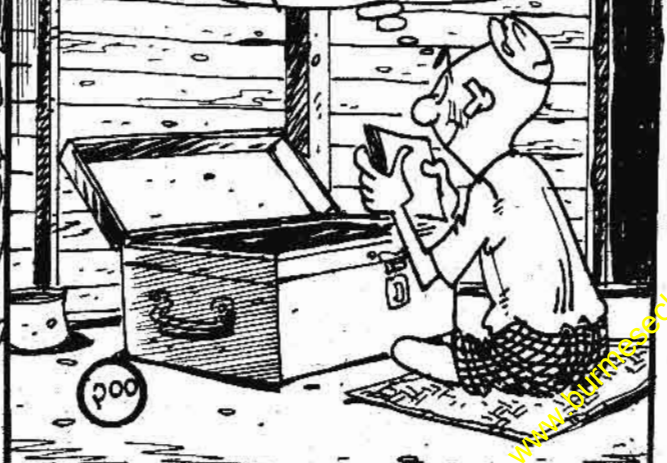
တို့ပြီးသာ ရက်ပေါင်းများစွာ ကုန်လွန်လာ  
ခဲ့ရာ ကလေး... လွန်စွာမြင့် ၆၆ ပြီးကို  
ဖြစ်စေတာဟာ။



လျှပ်းလျှပ်း... လျှပ်းလျှပ်း ဆိုပြီး  
ကလေးရဲ့နဲ့ မလဲ... ပြီး

ထိုအခါမှပင်... ကျွန်ုပ်  
အိပ်ရာခေါင်းရဲ့ရဲ့  
အားကိုး ကျွန်ုပ်  
ပေတုကလေး ကိုသတိ  
မိတာဟာ။ အား  
ပေါက်ဖိအား မှတ်တမ်း  
ကိုမှ သစ်ပင်ထက်မှ  
ပြုတ်မကျမိတ်ပြီးနောက်  
ကျွန်ုပ်တို့ အဖေ အ  
မှတ်တမ်းကိုကား  
ယခုထိ မဖတ်ရသေး။

သစ်ပင်ပေါ်မှာ... နာခံရ ပြီးပြီး ဖတ်ရ  
တုန်း တထက် စာရင်... ခဲ့ရ... ဒါမိတ္တု  
စိတ်ကောင်း လက်ခံ အဖေ ဦးရတာ  
နိပါတယ်... ဟိ...







သို့၍... ဣန္ဒြိယ... မိုးလေး တဖောက်ဖောက်...  
အိပ်ရာထဲက ဝမ်းလျှော့ ဖောက်ဖောက် ရေခဲခွက်မိန်းမ...  
ရောဂါဝင်ကာ မသန်စွမ်း ဖွားမြင်မှုကို စောင့်မျှော်  
မိတာ... ဘုန်း...

ကျွန်းကလေး...  
၇၀၀၀၀  
ပြေငြိမ်းကြပါစေ။

မိန်းကလေး... ဣန္ဒြိယ... မိုးလေး တဖောက်ဖောက်...  
အိပ်ရာထဲက ဝမ်းလျှော့ ဖောက်ဖောက် ရေခဲခွက်မိန်းမ...  
ရောဂါဝင်ကာ မသန်စွမ်း ဖွားမြင်မှုကို စောင့်မျှော်  
မိတာ... ဘုန်း...